

A. 32-42

3-2-

H-4-33

Enucleamēta **Biblie** com
pilata ex **Gregorianis** codi
cibus. **p. f.** **Guernerii** cen
bii victorini apud **parisi**os pi
ētissimi dū viueret **subpois**



Prostant in edibus ma
gistri Petri Bromorsii via Jacobea
In interfignio scuti britannie pro
pet templum diui benedicti.
Parisijs

Luz gratia et privilegio

ad vsuz fuis pet aragonēsis

pro conetu dñi christofori

Reuerendo in xristo patri Jo. dordero cenobij victorini apud part
seos abbat vigilantissimo frater Jo. de monte minorita reueren
tius salutem perorpat.

Rouido domus regimine laudatos esse patresfamilias est in
comperito. nec secus habendi cenobiorum abbates mihi vident
tur quippe quorum aut vigilantia aut negligentia stant ruunt
vel sibi credite domus Cum itaq; aliqui tuam edem viserem i
spiciende bibliotheca gratia religionem vniuersamq; fulgentem admira
tus boni dunt iniquo qua celi formam subij. Vbi enim videbar iam beati
tate aequiluisse. qdem peccatorem mitidorem taciturniore ac pietati ma
gis dectis loci vspiam contutus est. seritur ihalce & plerq; alijs egyptu
quondam adijisse visendorum sacrorum gratia q; mirabilissima erant nuga
lia. At si supstee foret non dubitauerim quin millesios tui cenobij con
spiciendi causa relinqueret. Tuis etenim laboibus solertiq; vigilantia
tato pollet religiois decoramento vt vel etia durissima pphanaq; thur
carum pectora ad beniuolum contutu possit alicere. Reliquo tractatu
constituendo quas possit acce bibliotheca laudes. Illa em parissia nulla
videtur pcedario que etiam a te semp augetur. Euidensissimū est argu
mento patres olim victorios sicuti nunc non ventri sed scientie fuisse
coniunctissimos in quibus fuisse literatus pater ff. Bai nertus que vt ver
nantissimū diui gregozij orto decerpit flores ac in vnu redegit volumē
Quod dum Petrus Bromozius vir tuis fauentissimus calcographa
re mittere in lucez decreuisset dignis censur tibi nō aliter dicaretur. Ita
vgetis pūabius non sequane debetur aqua vīale

Et maioriore parissimū Anno dñi millesimo quingentesimo
decimo octauo.

C Prefati. f. Jo. de monte Parisien minorite:
in laudem operis Exasticon.

Non hic thespiadum lusus: sed lucidaparuz
Dogmata que verum dant bene nosse deum
Thespiadum sacro linguas pro dogmate lusus
Thespiadum melior: pagina sacra modis
Hac celi atregias sanctaq; archana subibis
Hac duce te nolces claraq; facta dei.

Contentorum

Index

Sequuntur

flores morales excerpti ex opuscu
lis diui gregozij pape moralissimū
ventri ferdem libris. Primus li
ber loquitur de deo celo & mundo
Secundus de animalibus. Tertius de
fumentis. Quartus de homine.
Quintus de spiritu. Sextus de ter
ra. Septimus de aquis. Octauus de
auro. Nonus de lignis. Decimus
de petra. Undecimus de igne. Duo
decimus de luce. Decimus tertius
de ciuitate. Decimus quartus de her
bis. Decimus quintus de vniuersitate
Decimus sextus de vasis.

Tabula primi libri.

Cap. i. de deo folio. primo
cap. ii. de angelis folio. co. ii
cap. iii. de celo folio. colina. i
cap. iiii. de frumento folio. co. iiii
cap. v. de sole folio. viii. colo. i
cap. vi. de luna folio. viii. co. i
cap. vii. de stellis folio. viii. co. i
cap. viii. de lucifero folio. x. co. ii
cap. ix. de plaidibus folio. x. co. ii
cap. x. de arcturo folio. x. co. ii
cap. xi. de aere folio. xi. co. ii
cap. xii. de nubibus ibidez
cap. xiii. de ventis folio. xii. co. i
Cap. xiiii. de auiro folio. xii. co. ii
cap. xv. de aquilone folio. xv. co. ii
Cap. xvi. de fulgure folio. xv. co. iiii
cap. xvi. de fulmine folio. xv. co. ii
cap. xviii. de tonitruo folio. xvi. co. iiii
Cap. x. de tne ibidez. co. iiii
ca. xx. de gradine folio. xvii. co. i

Tabula secundi libri

Cap. i. de ambus folio. xviii. co. ii
Cap. ii. de aquila folio. xix. co. ii
ca. iii. de colubav. furture folio. xx. co. i
cap. v. de gallo folio. xxi. co. i
cap. vi. de gallina folio. xxii. co. i
ibidez. co. ii
cap. viii. de struictio folio. xxii. co. ii
cap. x. de accipere folio. xxiii. co. ii
cap. x. de herodo ibidem
cap. xi. de miluo folio. xxv. co. i

Cap. xii. de paffere ibidem co. ii
cap. xiii. de vulture ibidem
cap. xiiii. de musca ibidem colli. iiii
Tabula tertij libri.

Cap. i. de fumentis folio. xxvi. co. i
cap. ii. de equo folio. xxvii. co. i
cap. iiii. de alino folio. xxviii. co. ii
cap. iiii. de afi. ia folio. xxviii. co. iiii
cap. v. de camelo folio. xxix. co. i
cap. vi. de animalibus ibidem
Cap. vii. de boue folio. xxx. co. i
Cap. viii. de vacca ibidem co. ii
cap. ix. de vitula folio. xxxi. co. ii
cap. x. de tauro ibidem co. ii
cap. x. de vitulo ibidez co. iiii
cap. xii. de canibus folio. xxxii. co. ii
cap. xii. de arctibus ibidez co. ii
cap. xiii. de omnibus folio. xxxiii. co. ii
cap. xv. de agna ibidem co. iiii
cap. xvi. de belhja ibidem co. iiii
cap. xvii. de leone folio. xxxv. co. i
cap. xviii. de leona folio. xxxvi. co. i
Cap. xix. de ygride folio. xxxvii. co. i
Cap. xx. de pardo folio. xxxviii. co. i
cap. xx. de lupo ibidem
cap. xxii. de onagro ibidez co. iiii
Cap. xxiii. de onocentauro folio. xli. co. ii
Cap. xxv. de vehemoth folio. xli. co. i
Cap. xxvi. de serpēibus ibidez. iiii
cap. xxvii. de dracone ibidez co. iiii
cap. xxviii. de colubro folio. xlii. co. ii
Cap. xxix. de regulo ibidez co. iiii
Cap. xxx. de vipera folio. xliii. co. i
Cap. xxxi. de alpide folio. xliiii. co. iiii
Cap. xxxii. de reptilibus ibidez
Cap. xxxiii. de vermibus folio. xliiii. co. i
cap. xxxiii. de tinea folio. xlv. co. i
Cap. xxxv. de eruca ibidem co. ii.

Tabula quinti libri

Cap. i. de homine folio. xlv. co. i
ca. ii. de viro ibidem co. iiii
Cap. iii. de muliere folio. xlvii. co. iiii
cap. iiii. de prore folio. xlviii. co. iiii
Cap. v. de vidua folio. xlv. co. i
Cap. vi. de infante ibidem co. iiii
cap. vii. de pueria ibidem

Contentorum

cap. viii. de regibus fo. l. co. ii
cap. ix. de consilibus fo. li. co. ii
ibidem
cap. x. de duabus fo. liti. co. iiii

Index.

cap. xlv. de manibus fo. lxxx. co. ii.
cap. xlv. de colitis ibidem.
cap. xlv. de vtero ibidez co. iij.
cap. xlv. de ventre fo. lxxx. c. i.
cap. xlv. de intestinis ibide co. iij.
cap. l. de visceribus ibidem.
cap. li. de vmbiculo fo. lxxxij. c. i.
cap. li. de lumbis ibidem
cap. li. de renibus fo. lxxxij. co. i.
cap. liij. de femore ibidem
cap. liij. de genibus ibidem. co. iij
cap. lvi. de pedibus fo. lxxxij. co. i
cap. lvi. de talo fo. lxxxv. col. iij.
cap. lvij. de calcaneo ibide co. iij
cap. lix. de planta ibidem
cap. lix. de vngula fo. lxxxvi. co. ij
ibidem

Tabula sexti libri.

cap. i. de terra fol. lxxxvi. co. iij
cap. ij. de humo fo. lxxxix. co. iij
ibidem
cap. iij. de glebis fo. xc. co. iij
ibide co. iij
cap. v. de puluere fo. xc. co. iij.
cap. vi. de monte fo. xcij. co. ij
cap. viij. de collibus fo. xcij. co. ij
ibidem
cap. ix. de agro ibidez
cap. x. de campis ibidez
cap. xi. de valibus fo. xcviij. c. iij
cap. xij. de platea fo. xc. co. i
cap. xij. de via fo. xcvi. co. iij.
cap. xij. de semita fo. xcvi. co. iij.
cap. xij. de gressibus fo. xcvi. co. ij
ibide co. iij
cap. xv. de via fo. xcviij. co. i
cap. xvij. de deserto fo. xcviij. co. i
cap. xvij. de solitudine ibide co. iij
cap. xvij. de aggere fo. xcix. co. iij
cap. xvij. de fouea fo. c. co. iij
cap. xx. de fossa ibide co. iij
cap. xxi. de cauerna fo. ci. co. ij
cap. xxij. de antro ibidem
cap. xxij. de luto ibide co. iij
cap. xxij. de stercoze fo. ciij. co. ij

Tabula septimi libri.

cap. i. de aquis folio. ciij
cap. ij. de abulis fo. ciij. co. iij

Contentorum

cap. iij. de mari fo. cv. columna. c. iij
cap. iij. de fluuiis fo. cvij. co. ij
cap. v. de flumine fo. ci. co. i
cap. vi. de riuis ibidem
cap. viij. de torrente ibide co. iij
cap. viij. de fonte fo. cx. co. iij
cap. ix. de puteo fo. cx. co. ij
cap. x. de lacu ibidem. co. iij
cap. xi. de profundo fo. cxij. co. i
cap. xij. de gurgibus ibide co. ij.
cap. xij. de salicibus ibidem
cap. xij. de canalibus ibidem
cap. xv. de fluctibus ibide co. iij

Tabula octauu libri

cap. i. de auro fo. cxij. co. i.
cap. ij. de obzjo fo. cxij. co. ij
cap. iij. de talentis ibidem
cap. iij. de pecunia ibide co. iij
cap. v. de thesauro ibide co. iij
cap. vi. de diuicia fo. cxv. co. i
cap. viij. de argento ibidem. co. iij
cap. ix. de ferro ibidem
cap. x. de ere folio. cxvij. co. i
cap. xi. de plumbo fo. cxix. co. ij
cap. xij. de flagno ibide co. iij
cap. xij. de armis ibidem. co. iij
cap. xij. de faculis fo. cxix. co. iij
cap. xv. de scuto ibidem
cap. xv. de clipeo ibidem. co. iij
cap. xvij. gladio fo. cxx. co. ij.
cap. xvij. de arcu ibide co. iij
cap. xix. de pharetra cxix. co. ij
cap. xx. de sagittis ibidem
cap. xxi. de balia fo. cxxij. co. i
cap. xxi. de lancea ibidem
cap. xxiij. de thorace ibidem
cap. xxij. de ferramentis ibidem
cap. xxv. de securi ibidez co. iij

Tabula noni libri

cap. i. de lignis fo. cxxij. co. i
cap. ij. de arboribus fo. cxxij. co. i
cap. iij. de cedris ibide co. iij
cap. iij. de palma fo. cxxv. co. i.
cap. v. de abietibus ibidem
cap. vi. de amigdalio ibidem co. ij

Index.

cap. viij. de salicibus ibidem
cap. viij. de plantis fo. cxvi. co.
cap. ix. de oliua ibidem. co. ij.
cap. x. de vimo ibidem
cap. xi. de buyo ibidem. co. iij
cap. xij. de siccomozo ibidem
cap. xiiij. de pina ibide co. iij
cap. xiiij. de ficu fo. cxvij. co. iij
cap. xv. de vinea ibidem
cap. xv. de radicebus fo. cxvij. co. iij
cap. xvij. de baculo fo. cxix. co. i
cap. xvij. de virga ibide co. iij
cap. xv. de ramis fo. cxx. co. i
cap. xv. de frondibus ibide co. iij
cap. xv. de cortice ibidem
cap. xvij. de folio ibide co. iij
cap. xvij. de floribus fo. cxxix. co. i
cap. xvij. de pomis fo. cxxxi. c. i
cap. xxv. de malis ibidem

Tabula libri decimi

cap. i. de petra fo. cxxxi. co. iij
cap. ii. de lapide ibidem
cap. iii. de saphiro fo. cxxxi. co. i
cap. iiii. de iaspide ibide co. ij
cap. v. de topazio ibidem.
cap. vi. de chrysallo ibidem. co. iij
cap. vii. de adamante ibidem

Tabula libri undecimi

cap. i. de igne fo. cxxxiij. co. iij
cap. ii. de flamma fo. cxxv. co. i
cap. iiii. de scintillis ibidem
cap. iiii. de fumo ibidez co. iij
capitulum. v. de carbonibus ibide
cap. vi. de pumia fo. cxxvi. co. i
cap. vii. de cinere ibidem. co. ij

Tabula libri duodecimi.

cap. i. de luce fo. cxxvii. co. iij
cap. ii. de lucerna fo. cxxvii. co. iij
cap. iiii. de auroza fo. cxxvii. co. i
cap. iiii. de diluculo ibide co. iij.
cap. v. de mane fo. cxxix. co. i
cap. vi. de hora tertia sexta nona
vndecima ibidem

cap. vii. de die ibidem
 cap. viii. de vespero fo. xlii. co. iiii
 cap. ix. nocte fo. xlii. co. iiii
 cap. x. de tenebris fo. xliii. co. ii
 cap. xi. de caligine fo. xliii. co. ii
 cap. xii. umbra ibidem co. iiii
 cap. xiii. de mensibus fo. xlii. co. i
 cap. xiiii. de anno ibidem co. iiii
 cap. xv. de oriente ibidem
 cap. xvi. de meridie fo. xlii. co.
 cap. xvi. de estate ibidem co. ii
 cap. xviii. de hyeme ibidem co. iiii

Tabula decimterti libri

cap. i. de ciuitate fo. xlviii. co. i.
 cap. ii. de muro ibidem co. iiii.
 cap. iii. de maceria fo. xlix. co. ii
 cap. iiii. de antemurali ibidem co. iiii
 cap. v. de turre ibidem co. iiii.
 cap. vi. de domo ibidem
 cap. vii. de tabernaculo fo. d. co. iiii
 cap. viii. de templo fo. cli. co. ii
 cap. ix. de fundamento fo. cli. co. iiii
 cap. x. de pariete ibidem co. ii
 cap. xi. de portis ibidem
 cap. xii. de lumine fo. clii. co. iiii
 cap. xiii. de supellectili fo. cliii. co. ii
 cap. xiiii. de olis ibidem
 cap. xv. de fenestris fo. cli. co. iiii
 cap. xvi. de columpnis fo. cli. co. ii
 cap. xvii. de basilica ibidem co. iiii
 cap. xviii. de thalamo fo. clii. co. ii
 cap. xix. de gazophylia ibi. co. iiii
 cap. xx. de vestibulo fo. cliii. co. i
 cap. xxi. de atrio ibidem co. iiii
 cap. xxii. de paumento cli. co. i.

Tabula decimi quarti libri

cap. i. de herbis fo. cli. co. i
 ca. ii. de lilio ibidem co. iiii
 capitulum. iiii. de mureto fo. cli. co. i
 capitulum. iiii. de thure eodem co. ii

capitulum. v. de mitra eodem co. iiii
 capitulum. vi. de plopo eodem
 cap. vii. de nardo eodem
 cap. viii. de vitia fo. cli. co. iiii
 cap. ix. de tribulo fo. clii. co. ii
 cap. x. poris vel capitis eodem
 cap. xi. de calamo eodem
 cap. xii. de harundine fo. cliii. co. i
 cap. xiii. de scirpo ibidem
 cap. xiiii. de paliuro ibidem co. iiii
 cap. xv. de lactucta ibidem
 cap. xvi. de sinape fo. cliii. co. i
 cap. xvii. de frumento ibidem
 cap. xviii. de ozdeo fo. cli. co. i
 cap. xix. de melle ibidem
 cap. xx. de frugibus ibidem co. iiii
 cap. xxi. de spica fo. cli. co. ii
 cap. xxii. de palete ibidem
 cap. xxiii. de aristas ibidem co. iiii
 cap. xxiiii. de culmo ibidem co. iiii
 ca. xxv. de stipula folio. cli. co. i

Tabula decimi quinti libri

cap. i. de vntate fol. cli. co. ii.
 cap. ii. de binario ibidem co. iiii
 cap. iii. de ternario fo. cli. co. iiii
 cap. iiii. de quaternario fo. cli. co. ii
 cap. v. de senario fo. cli. co. iiii
 cap. vi. de septenario fo. cli. co. ii
 cap. vii. de octonario fo. cli. co. i
 ca. viii. de nouenario. fol. eodem co. ii
 cap. ix. de denario fo. eodem co. ca.

Tabula libri decimi sexti

cap. i. de vasso fo. eo. colli. ii
 cap. ii. de archa fo. cli. co. iiii
 cap. iii. de calice fo. cli. co. iiii
 cap. iiii. de lampade folio. cli. co. i
 cap. v. de fialis folio eodem.
 cap. vi. de olis fo. eodem
 cap. vii. de amphora fo. cli. co. i
 cap. viii. de vitre fo. eodem co. ea.
 cap. ix. de lagena fo. eodem co. ii.

Finis Tabule.

Ad Reuerendum in xpo patrem sibi
 unprimis obseruandū do. Johan
 nem borderium diui victoris
 dignissimum abbatē fratris
 Nicolai de pratis suo
 rum minimi.

Carmen extemporaneum

Hec monumenta tue pastor dignissime laudis
 Garnerij prestant candida scripta patris
 Mens humana quibus per queq; creata docetur
 Authorem propriuz querere nosse sequi
 Quez speculo hic cernens ⁊ solo enigmat: tandē
 Hoc valeat vultu libetiore frui.
 Jam plaudis reuerende pater tibi tempus et etas
 Nostra suū et promit bibliotheca decus.
 Que liquere suis nostri monumenta priores
 Auspicijs pateant tam bene culta tuis.
 Hec que tempus edax simul inuidiosa vetustas
 Puluereo haud doluit delituisse situ
 Nunc lucez sunt nacta graui subducta veterno
 Que studij alma parens nostra minerua dedit
 Militat alme pater tibi spes mea vita voluntas:
 hinc merito tua sunt ista dicanda tibi.

Eiusdem in sequentes libellum
 familiaris prefatio.



Beatus domini creatum hominem sue dignitate
tatis monet conditio in auctoritate sui contem-
plationem fugit et amorem assurgere
quo facile magis ad quod natus est boni
agnoscat et emulatur. Quippe quod pro-
pria insigni ymagine immensus ille res-
rum omnium plastes in eternitatis dignitate
suis preter varias nature doctas non frustra
celum intueri iussit et erectos ad sydera
tollere vultus ut in his virtutis nati-
ua origines cum diuinis cultusdam nature

vestigium legeretur: eternorum contemplationi sese mancipium agnos-
ceret. Etiam humane mentis actus pro nostre mortalitatis conditioe quo-
niam ad eorum speculationem hebescit plerumque nec sufficit: reru sensu
sibilum adminiculo et ymagine prouehitur ad ea capessenda que nec
humana ratione nec sensus experientia comprehendere possunt. Eadem enim
per speculum et in enigmate nunc inter mundane corruptibilitatis erum-
nas et aufertur: extra gentium doctozia testimonium inuisibilia dei per ea
que facta sunt a creatura dei intellecta conspiciunt ut terrent hominis cor
pus et imaginem quadiu gerimus: deus scilicet est videre aut contemplantur
nunc valcamus. Huius et nobis in argumentum cedit quod benignissimus il-
le generis humani instaurator ipse deus. prout aduicam populo et tur-
bis gentium in parabolis mysterium regni dei reuelabat ut rationi pro-
pinqui preteritis et comune crepula et verba plus mouere. Hec nos phe-
deo fulgore clarius edocet et varia orthodoxorum patrum sacro sancta
monimenta quos fidei doctores venerat ecclesia quos sibi duces et atell-
gnanos christiana colit religio. Et quous corona diuino spiritui insignis magnus
ille Gregorius hominum moribus diuinos docet efficit per nature sensa de-
um optimum maximum lucetigare nos admonens. Lutus luculenta et va-
ria diu gnaulterque pertractans volumina vir vite sanctum omnia et singula
et eruditione preclarus nostre huius antiquissime studiozium parentis vi-
etone domi canonice institutionis maris primarie spectabilia olim ter-
stria quem subprior vocitatur pater: et solerti idagine et accuratoze idu-
stria que de rerum allegorijs typis gregorius ipse passum diffuderat in
vnum compexit et redegit ut illius ingenium an istius industriam mee-
lus miseris non facile indicaueris. Dum que ille diuino assilatus spiritus
tra duxit iste miro quodam ornatu et decenti ordine elicit: digessit: re-
sensit illustratur: ut qui quis Gregorius lucos ubi doctores requirat habe-
at et prompti qui quid optimi ille continet. Dignus vitis labor: pui gra-
tia lectozas obtinibus non theonice dente vel nalo rhymocerotis equippe
quem silentio et pulnere delitescere non ferentes istu vindicauimus
ex tempore nostro victorino exactionum precibus victi qui nos supra nu-
merum in id opere impulerunt.

Male canide / et equo bonisq; con-
sulto lector.

Incipit Flores mo-
rales ex omnibus operi-
bus diui Gregorij colle-
cte. et primo sequitur ta-
bula capitulorum primi
libri.

- De deo.
- De angelis.
- De celo.
- De firmamento.
- De sole.
- De luna.
- De stellis.
- De lucifero.
- De plaidibus.
- De arcuro.
- De acre.
- De nubibus.
- De ventis.
- De auro.
- De aquilone.
- De fulgure.
- De tonitruo.
- De niue.
- De grandine.

- Capitulum.
- i.
- ii.
- iii.
- iiii.
- v.
- vi.
- vii.
- viii.
- ix.
- x.
- xi.
- xii.
- xiii.
- xiiii.
- xv.
- xvi.
- xvii.
- xviii.

Capitulum primum. De Deo



Deus alius
quando in sacra
scriptura
nunc
participat
aliquan-
do vero
essentia
liter de-
at. ita

ex. vij. cupatue omni dicitur: sicut scriptum
est. Ecce constitui te deum pharaonem
Et sicut moyses ait. Si quis hoc vel
illud fecerit: applica illi ad deos.
videlicet ad sacerdotas. Quia iuratum
dicit. Dns no detrahetis ad eum facer

doctus. Et sicut psalmista ait. De-
us statit in synagoga deorum: in
medio autem deorum iudicat. Et sicut
alter autem deus dicit: sicut ad moy-
sen dicitur. Ego sum deus patris tui
deus Abraham deus Isaac et deus
Jacob. unde Paulus apostolus: vos
scitis nuncupatum dei nomen ab
essentia discernere: de redemptio-
re nostro locutus est dicens. Quoniam
patres sunt et ex quibus christi secundum
carnem qui est super omnia deus
benedictus in secula. Quia nuncupa-
tue dicitur deus: inter omnia. qui
vero essentialiter deus super omnia
est. Quia et electus quisque vel
in exemplo iusticie peroratio pos-
situs dei aut deus potest dici inter om-
nia qui nuncupantur deus. ipsa autem
deus est super omnia quia natura
liter deus.

Capitulum secundum De Angelis.



Dicitur et
angelus
rati ordi-
nes tes-
tate sa-
cro clo-
do tidi
scimus
angelos
videlicet
actar.

changelos: virtutes: potestates: pri-
cipatus: dominationes: thronos: cheru-
bim atque seraphim. Est etiam ange-
los et archangelos: pene omnes sa-
cri eloqui pagine testatur. Cheru-
bi vero atque seraphim sepe per notum
et libri prophetarum loquuntur.
Quattuor quoque ordinum nomina.
Paulus apostolus ad ephesios enu-
merat dicens. Super omnem principatum
et potatem et virtutem et dominationem.
Quia rursus ad Colossenses scribens ait.
Sicut troni: sive dominationes: sive pri-
cipatus: sive potestates. Dominationes
vero principatus ac potestates: ita
ad ephesios loquens velut peritatu

pani
Eph. l.
Colos. l.

Is ea quos colosensibus dicitur p-
misse thronos de quibus nec oī fue-
rat ephēsi lectus Dum ergo dicit id
lis quatuor que ad Ephe. vult id
est pncipibus potestantibus con-
tutibus atq; dominationibus con-
sūt throni: quinq; sunt ordines
qui spāliter exprimunt. Quib; dicit
angeli et archangeli cherubim atq;
seraphim adiuncta sunt: procul-
dubio nouem esse angelorum or-
dines inueniuntur. Unde et ipsi an-
gelo qui primus est conditus p. p.
phetam dicitur. Tu signaculum il-
luditudinis plenus sapientia perfe-
ctus decor: in deliciis paradisi dei
fuit. Quia notandi q; nō ad simi-
tudinem dei facti: s; signaculi simi-
litudinis dicitur: vt q; eo subtilior
est natura eo in illi ymagō dei si-
milis insinuat expressa quo in
loco mor subditur. Vis lapis pre-
ciosus operimentus tuus. Sardius
rhodopazius et iaspis crisolus et
beryllus saphirus carbunculus et
sma ragdus. Ecce nouem dicit nō
lapis q; profecto nouē sunt ordi-
nes angelorum. Quibus nimirum
ordinib; ille pmi angelus iō onat;
et operi: erunt q; dū cūctis agni-
tibus angelorum prelati: vt eos co-
ri cōparatione dātor fuit. Et dāsi
autē q; angelo ad vocabula nomen et
officij nō nature. Hec etiam illi
gua angeli nuncij archangeli vero
summi nuncij vocantur. Hā sancti
ille celestis patrie spūs semp quāde
sunt spiritus sed cūp vocant ange-
li ne quāq; possunt. Quia tunc solū
angeli et per eos aliqua nunci-
antur Unde etiam per psalmistā di-
ctur. Quia facti angelos nō spūs
Et si parenter viciat Quia eos quos
semp habet spiritus etiam cum volu-
erit angelos facit. Huius tūc quā
manūcant angeli: qui vero summi
annūciat archangeli vocantur. Hic
est enim q; ad mariam virginē non
quolibet angel: sed gabriel archan-

gel mittitur. Ad hoc quippe mīnī-
sterium summum angelū venire di-
gitum fuerat: summum oīm nun-
ciabāt. Quia idcirco et pmi nō
b; cēnt: vt signet per vocabula et
i operatione qd valeat. Hec enim
in illa sancta ciuitate qua de vilio-
ne opōrtens dei plena scientia p-
fectitudo: appia nomina fortitanē
conōi persone sine nob; fē-
ri non possit: s; cū ad nos aliquid
nūciatur veniūt apud nos etiam
nomen a ministerijs nāhūt. Et Mi-
chael nāq; quis vt de? Gabriel au-
tē fortitudo dei? Rapphael vero di-
ctus medicina dei. Et quēs mirevir-
tutis aliquid agitur Michael mī-
ti phibetur: vt ex ipso actus nō mie-
detur intelligi: q; nullus potest fa-
cere qd facere pteat deus. Unde
et ille antiquus hostis qui esse deo p
superbiam similis cōcupit vices
si celi cōscendam. super astra cele-
stis exaltabo solū meū: sedabo i mōte
testamenti: in lateribus aquilonis
ascendam super altitudinem mū-
nium: similis ero altissimo. dum in fi-
ne mūdi in sua virtute relinquitur
extremo supplicio perimēdus cum
michaele archangelo pmiatus es
se peribitur: sicut p tobiam. Sa-
cūm est plectum cū Michaele ar-
changelo: vt qui se ad dei sūtitudinē
superbiam extulerat: per michaeles
peremptus dīcat: q; ad dei similitu-
dinē per superbiam nullus exur-
git. Et dā mariam quos gabriel
mittitur qui dei fortitudo nomina-
tur. Illum quippe nūciare venie-
bat: qui ad debellandas aerias po-
testates humilis apparere dignat;
est. De quo per psalmistā dicitur
Thē. dā potas principes vestras et
cleuauit porte eternas et intro-
ibit rex glorie. Quis est iste rex
in prelo. Et rursum. Dns virtutū
ipse est rex glorie. Hec dei ergo for-
titudinis nūciandus erat: qui virtus

psal.
xij

tum dominus et potēs in prelo: ad
debellandas potestates aerias ve-
niebat. Rapphael quos interpre-
tatur vt eximus medicina dei: qui
vō dū thobie oculos qū per officij
creationis reuēit cecitas eius re-
nebras terit. Qui ergo ad curan-
dū mittitur dignum videlicet fuit
vt dei medicina vocaretur. Huius er-
go qui mūnia nūciat angeli:
vero summa annūciat archange-
li vocantur. Virtutes vero vocā-
tur illuminati spiritus: per quos
signa et miracula frequēmus hūt.
Potestates etiam vocantur huius
qui hec ceteris potētus i suo ordi-
ne perceptor: vt eorum ditioni
virtutes aduersē subiecte sunt quo
rū potestate refrēnant: ne corda ho-
minū tātum temptare ptealeant
quantum volunt. Principatus
etiā vocātur qui ipsi quosq; bonos
angelorum spiritibus pfectunt: qui
subiectis alijs: dum quosq; sunt agē-
da dīponūt: eis ad explenda deu-
ina ministeria principantur. Do-
minationes autē vocātur qui etiam
potestates principatum dissimili-
tudine alta transcendunt. Hā p-
cipari est inter reliquos pōtē et
hiere: hāi vero est etas subiectos
quosq; possidere. Ea ergo angelos
agmina q; mira potēta pēminent
pro eo q; eis cetera ad obediēdiā
subiecta sunt: dñationes vocantur.
Throni quosq; illa agmina sunt
vocata: quibus ad exercendum iu-
dicium: semper de omni potēs p-
sident: quia enim thronos latino elo-
quio sedes dicimus throni dei dicti
sunt. huius tūc tāta diuinitas gratia
repletur vt in eis domus fēdat
et per eos sua iudicia dīferant: ven-
det per psalmistā dicitur. Sedes
super thronum qui iudicēs equita-
tem. Cherubim quosq; plectu-
do sēntētiā dicitur. Et subtiliora il-
la agmina: idcirco cherubim voca-
ta sunt: q; tanto perfectior sēntētiā

psal.
xij

plena sit quāto claritātē detineat;
pēplatur: vt cū creatura modō
eo plene oia sciāt: quouillone con-
ditos sit per meritum dignitatis
appropinquat. Et seraphim etiā
vocantur illa sanctorum spirituum
agmina que ex singulari ppropinquā-
tate conditiois sui incomparabilē
ardent amore. Seraphim namq; ar-
dētes vel incendentes vocantur: q;
q; ita deo coniuncta sunt: vt inter
hec et hōi nulli alij spūi: interit
tanto magis ardent quanto hec vi-
cinius vident. Quorum profecto
flāma amor est: q; quo subtile cla-
ritatem diuinitatis eius aspiciunt:
eoralidēs i eius amore flāme cū-
q; autē suprema illa ciuitas ex an-
gelis et hominibus cōstat: quā tāta
credimus humanū genus ascende-
re quanto ille cōiugit electos an-
gelos remāssit. sicut scriptum est.
Statut terminos gentium secūdi
numeri angeloz dei: quinq; tāta
illuc ascensura creditur multitudo
hominum quāta multitudo remā-
ssit angeloz: superest vt ipsi quosq;
homines quāda celestem patriam
redeunt ex eis agminibus aliquid
illuc reuertētes imittūt. Distin-
cte nāq; cōuersationes hominum
singulorū agminum ordinibus cō-
gruūt et locum fortem per cōuer-
sationis similitudinē deputatur.
Hāi sunt pleriq; qui parua capitis
si tamen hec eadem parua pic an-
nūciare fratrib; nō cessant. Ista
etiā in angelorum numerum cur-
runt. Et sunt nōnulli qui diuine
largitatis munere refectione secreto-
rum celestium summa et capere pua-
ter archangelorum numerum de-
putatur. Et sunt alij qui mira fa-
cile signa valēter operāt: Quō igit
isti nūi ad supernarum virtutū for-
tem et numerū currunt. Et sunt
nōnulli qui etiam de obfiscis corpo-
ribus malignos spūs fugāt eosq;

94

Ezech.
xviii.

ps. cxi

psal.
xij

psal.
xij

cor. hōies aduēti-
gēti. ageli pēlo et
mōte ang.

virtute orationis: et vi acceptae potestatis eiciunt. Quod itaque isti meriti sum suum: nisi inter praestitum celestium numerum fortituntur. Et sunt nonnulli qui acceptis virtutibus: a electorum hominum merita transcendunt: cunctis et bonis meliores sunt electis quoque fratribus praecipiantur. Quod ergo isti forte sua: nisi inter principatum numerum acceperunt. Et sunt nonnulli qui sic in semetipsis cunctis vi cunctis omnibus desiderijs dominantur: ut ipso iure mundicie dii inter homines vocentur. Unde et ad 20. dicitur: Ecce constituit te deum pharaonis. Quod ergo isti nisi inter numeros orationum creauerunt. Et sunt nonnulli qui diu sibi in seipso laetantur: dum se solliciti in intentione discutiunt: diuino timore se per inherentes. hoc in munere virtutis accepit: ut iudicare et alios possint. Quorum profecto mentibus: diuina contemplatio semper praesto est: in his velut in throno suo dominus praesidet. aliorum facta examinat. et cuncta mirabiliter de sua sede dispensat. Quod ergo isti nisi in throno sui conditoris sunt: ut quid nisi ad supernarum sedium numeros a se scribuntur. Quod per quos dum sancta ecclesia regitur: plerumque de quibusdam suis infirmis actibus et electi iudicantur. Et sunt nonnulli qui tanta deiciat proximis dilectione pleni sunt: ut cherubim iure nominentur. Quod enim ut praefati sumus cherubim plenitudine scientie dicitur. Paulo dicente: Didicimus quod plenitudo legis est caritas: omnes qui de proximi caritate ceteris amplius pleni sunt merito suorum forte inter cherubim numeros acceperunt. Et sunt nonnulli qui superne contemplationis facibus accensi. in solo conditoris sui desiderio anhelant. nil tam in hoc mundo cupiunt. solo eternitatis amore pascuntur: Terrana quoque abieciunt: cuncta temporalia mente transcedunt.

Amant et ardēt. atque in ipso suo ardore requiescunt. Amando ardentes loquendo et alios accendit: et quos verbo tangunt: ardere protinus in dei amore facit. Quod ergo istos nisi seraphim dixerim: quorum cor igne cōuersum lucet et vult: quare mentis oculos ad superna illuminant et cōpungendo in fleibus: virtutis rubiginem purgat. Qui ergo ita ad amore conditoris sui inflammati sunt: nisi inter seraphim numerum: forte sue orationis acceperunt.

¶ Sciendum praeterea est: quod in scriptura sacra angelorum vocabulo: aliquando ipse dominus Iesus Christus designatur: aliquando praecursor ipsius Iohannis: aliquando predicatorum sancti: aliquando sancte ecclesie prelati: aliquando ecclesie sacerdotes.

Dixit angelum quippe intelligitur Christus: sicut in libro beati Iobcam de afflictione generis humani loqueretur Heliu: intulit verbum. Si fuerit pro eo angelus loquens: vult de similibus: ut amittat hominem equitate mulcebitur. Quis enim esse angelus: nisi ille qui per prophetam dicitur: magni consilii angelus. Quod nisi greca lingua euan gelizare dicitur denotare: semet ipsum annuncians dominus angelus vocatur. Et bene ait. Si fuerit pro eo angelus loquens: quia sicut ait apostolus. Et interpellat pro nobis: sed quid pro nobis loquatur: audiamus vult de similibus. Mos medicine est: ut aliquando similia similibus: aliquando contraria contraria curet. Ita fepe calida calidis: frigida frigidis: sepe alia calida frigidis: frigida calidis: curare solent. Tenemus ergo ad nos de sup. medicis: tantumque nos muerens languoribus pressos

Job. xxi.

quidam nobis similes: et quidam contrarium apposuit. Ad hoc quippe hominem: sed ad peccatores: resuit. Concordant nobis necessitate naturae: sed discordant a nobis vigore iusticie. Inficius enim homo cor rigi non poterat: nisi per dei: videtur debuit corrigebat: ut prebe- dō imitationis formā: a naturate malicie mutaret vitā: sed videret ab hoc non poterat deo. Homo ergo factus est: ut videri potest. Igitur autem inuicibilis dō apparuit similis nobis hominibus: ut diuideret ex se: crearet ex iusto: et diuinitate generis cōcordaret cōditi- onis: virtute artis obuiaret agniti- ni. Quia ergo in carne ventus do- minus non culpa nostram ex vicio: non pena ex necessitate suscepit: nulla enim labe peccati pollutus: reatus nostri teneri conditione non potuit: atque ideo mortem nostram omni necessitate calcata: cui voluit spōse suscepit: recte dicitur: pro ten- tato homine: iste angelus vult de similibus loquitur: quia nec ita natus: ut reliquere ita mortuus: nec ita suscitatus. Non enim est operante cotu- sed superna mente spiritus accepti. Ratio autem materiam viscera et cetera exhibuit: et incorrupta seruauit. Qui sum non oēs cum nolum: mo- rumque ad solvendum debui cul- pe nostre conditioe coartatum. Ille autem quia nulli admittit: et culpe nul- le ex necessitate subiacuit: penes- quod culpam nostram viciando subdi- cit: penam nostrā muerando subdi- cit: sicut ipse ait. Potestatem habeo ponendi aiam meam: et potestatem habeo iterum sumendi eam. Qui etiam premissum nolum tollit eam me: sed ego pono eam a me ipso. Qui sum non ut reliqui suscitatur: est: qui nostra resurrectione i fecit sine vitā: est: illi- natus die tertio celebratur. Et nos quidem per illum resurgetur.

Joh. x.

Itam ipse per semetipsum enim deus erat sicut nos ab alio: ut resuscitaretur: potest idcirco. In eo ergo et resurrexerat: distat a nostra: non per hominis propter resurgimus: sicut ipse pro eo enim quod simpliciter homo sumus: superior a diuinitate: ut resur- gere velimus indigemus. Ille autem cunctis resuscitatus: vult de patre et sancto spiritui deus exhibuit: quāvis solus in humanitate suscepit. Quia igitur vult deus: vult de motu vere resuscitatus: in omnibus enim distat a nobis: magnitudine poten- tie: sed sola cōcordat nobis: veritate nature: vnde dicitur: quod nobis iste angelus: vult de similibus loquitur. Cum enim in cunctis opera no- stris suis in mensura virtute tra-

Dixit angelum quosque prae- ruitur Iohannes pre- cursor et baptista dñs designat facti ipse do- minus in euāgelio de ipso Joanne turbis loquens testa- tur dicens. Quod exitis videre in deserto: quod prophetam: Et iam dico vobis plus quod prophetā. Ille est enim de quo scriptum est. Ecce ego mit- to angelum meū ante faciem tuam qui preparabit viam tuam ante te. Quod enim grece angelus: hic lau- ne mundus dicitur. Recte ergo qui nūciat supernum iudicē venerat angelus: vocatur: ut dignitate seruet in nomine: et explet in operatione.

Luce. vii.

Isid. de.

Ratum angelorum no- mine: sancti predicatorum exprimitur: sicut in libro beati Iob cum dicitur a iij

Job. xli.

de antiqui hostis damnatione loqueretur addidit dicens. Cum sublati fuerit: timebunt angeli: et territi purgabitur. Quid enim hic per angelos: nisi in extremo tempore superne patrie mundos accipere debemus: Quia cum sublati fuerit diabolus timebunt: quia adueniente districto iudice: tanto hinc pondere terrore excutitur: ut sanctorum et predicatorum fortitudo turbetur. Cum enim sublati fuerit: timebunt angeli: quia cum iudicii turbine rapitur: hic qui in corporibus reperiri poterunt: immenso terrore concussit etiam superne patrie nuncijs contremiscunt: quoniam etiam tam fortes atque perfecti: ad huc tamen quia in carne sunt possunt in tanta terrore turbine non possunt nulla formidine concuti. Sed cum leuitacham iste rapitur: cuius in eius interitui elementa quantum tur predicatorum sanctos: quos ut diximus: adhuc in suis corporibus illud tempus inuenit: spes de regni propinquitate lesit: et carnis infirmitas de ire offensione perturbat. Erat ergo in eis aliquomodo tremor: letus: et timor: securus: quia et celestis regno remunerati se certi sunt: et per tanti turbini metum: pro carnis infirmitate contremiscunt. Quo modo ergo tunc iniquorum conscientia concutitur: quando etiam in istorum vita turbatur. Ipsi qui ode runt aduentum iudicis: quid faciunt: isti terrorem tanti iudicij: etiam qui diligunt expauescunt. Sed quia in sanctis predicatoribus hic paupere excoquitur: si qua in eis esse potuit rubigo victorij postea dicitur. Cum sublati fuerit timebunt angeli: apte mox subdidit. Et territi prebuntur. Hinc etiam Paulus ait: Magni est pie

tatis sacramentum: quod manifestatum est in carne iustificatum est in spiritu. apparuit angelis: predicatum est gentibus: creditum est in hoc mundo assumptum est in gloria. Quia enim dispensationis misterium postquam apparuisse angelis dixit predicatum esse gentibus subdidit profecto angelorum nomine predicatorum sanctos. i. veritatis nuncios designauit. Item quod angelorum nomine ecclesiarum plati designantur. Et in Apocalypsis Johannis septem ecclesijs describendis. angelis ecclesiarum loquitur: id est prelati populos. Hinc propheta ait. Et angeli pacis amare sibi debent.

Omnes quoque sacerdotes nomine consentur: angeli vocantur. propheta Malachia testante qui ait. Labia sacerdotum custodiet scientiam: et legem exquirent ex ore eius: quod angelus domini exercituum est. Sed et vniuersos si in quantum sufficit in quantum gratiam superne aspirationis accepit a prauitate: primum renouat. si exhortari ad bene operandum curat: si eternum regnum vel supplicium erranti denunciat: cum verba sancte annuntiationis impendit profecto angelus extitit.

Cap. tertium. De Celo.

In scriptura sacra celorum nomine: quibus singulariter ponitur: aliquando ordo supernarum potestatum designatur: aliquando sancta ecclesia: Aliquando anima cuiuslibet recti: aliquando celeste iudicium: aliquando diuinum eloquium: Aliquando sublimis vita sanctorum: aliquando in dacti populi sacerdotum vel phariseorum vel legis doctores.

Ezech. xxij.

mar. ij.

aliquando celestis vita. Quando autem plurali numero ponitur: aliquando intelliguntur angelica specie: aliquando spiritualiter sancti apostolice: quando quilibet predicatorum iustis: aliquando perfecti quilibet homines.



b. xxx.

ad beatum Job sub incarnatione elui loquitur dicens. Suscipe celum et intue: contemplantur ethera: quod altior te sit. Que verba quis beatus Job scienti maiora nequaquam dici debuerunt: vera tamen sunt que dicuntur. In celo enim vel ethere: supernas possimus potestates accipere: diuinitus semper obtinere inherentes. Hoc ergo dicens considerare nos amonet: ut cum angelis eos specie longe adhuc a nobis distare cōspiciamus: ipsi creatura atque dominatores spirituum quanto distamus inferius: agnoscamus. Ipsi siquidem angelici spiritus creatores nostri potentiam plene contemplantur non possunt: de quibus tam certum est: quia nobis eo ipso altiores sunt quo lapsi infimus non sumus: ut videlicet colligam: quanto deo inferiores existimus: qui etiam creatum sublimibus: sed lege tulo inferiores subiacemus: dicere ergo Suscipe celum et intue: contemplantur ethera: quod altior te sit. Sic si diceret. Elide quantum ad diuinam celsitudinem separatis a ciuium potes

tia etiam ille potestates humilitate contremiscunt que te immensa sublimitate transcendunt. Et quanto ipso summo inferiores: eo qui inferiorem te etiam inferioribus deprehendens.

Christum celi nomine ecclesia designatur sicut in apocalypsis de diabolo sub draconis specie per iohannem dicitur. Et cauda eius habebat tertiam partem stellarum celi et misit eas in terram. Et elum quippe est ecclesia que in hac nocte vite presentis dum in se innumeras sanctorum virtutes continet radiantibus desuper sideribus fulget. Sed draconis cauda in terram stellam deiecit: quia illa stans extremis per audaciam assumpti hominis creta quosdam quos velut electos dei in ecclesia inuenit obtinendo reprobos ostendit. Et stellam itaque de celo in terram cadere: est relictis nominalibus speciebus secularibus inuicem ambriti glorie secularis inhiare. Hinc iterum per eundem iohannem dicitur. Et cum esset silerium in celo quasi de diebus hora. Et clamauit quippe ecclesia electorum vocatur que dum ad eterna sublimia per subleuationem contemplationis intendit: surgentes ab infimis intentionum multis uoluit premittat: itaque intra se deo quoddam silentium facit. Quod quidem silentium contemplationis: omnis quia in hac vita non potest esse perfectum factum diuinitas horum dicitur. Volent quippe animo dum cogitationi tumultuosa strepitus se ingerunt: etiam tam sublimibus intendentes rursus ad respicienda terrena cordis oculum uolenter inflectunt. Et corpus enim sicut scriptum est ad corrumptum aggrauatur. et de. i. in hac. m. cogitant. Bene ergo hic siler

Apo. xij.

etiam non integra sed dimidia hora describitur: quia hic contemplatur nequaquam periturus: quis ardentem incoctur.

Esaye
lvi.

Iterum celi noie anima iusti accipitur sicut scriptum est. **C**elum michi sedes est. **L**ibri quippe scriptum est. Anima iusti sedes est sapientie. **E**stante ante paulo. **I**temus christum dei virtutem et dei sapientiam. **Q**uia ergo sapientia est deus dei sedes est celum: tamen iusti sedes est sapientie: celum vtiq; est anima iusti.

Job
xxvii

Celi quoq; noie celeste iudicii intelligit sicut in libro beati Job dominus ipsum interrogante scriptum est. **Q**uoniam noster ordinem celi et pones rationem eius in terra. **O**rdinem quippe celi nosse est supernarum dispositionum occultas predestinationes videre. **R**ationem eius in terra ponere est: ante humana corda talium secretorum causas aperire. **R**ationem videlicet celi in terra ponere est: supernorum iudiciorum mysteria vel consideranda discere: vel loquendo manifestare. **Q**uod vtiq; facere in hac vita possumus nullus potest. **V**ti enim aperte ad maiora veniamus quia intelligat que esse ratio secretorum potest: q; sepe vir rectus a iudicio non solum non iudicamus: sed et im punitus redeat: et iniquus eius aduerfarius non solum non punitus sed et victor abscedat. **Q**uis intelligat cur viuit ali? in istis moribus primorum et mortuorum alius que profuturus esset vite multos. **A**lius culme ad sequitur qui non nisi ledere studet alterius tantummodo de lefos defendere conuiscit: ex tamen ipse oppressus facit. **A**lius vacare appetit et innumeris negociis implicatur. **A**lius negotia

implicari desiderat et coactus vocat. **A**lius male inchoans vsq; ad vite sue terminum ad peiora protrahitur. **A**lius bene incipiens per longitudinem temporum: proficit ad augmenta meritorum. **C**elus celsitudinem bene viuendi appetere et vult et valet. **A**lius nec vult nec valet. **A**lius vult et non valet. **Q**uis ergo ista iudiciorum celestium secreta discunt. **Q**uis intelligat discere tam lance equitatis occulte. **A**d cognoscendos quippe iudiciorum secretorum finis nullus ascendit. **D**icitur ergo bonum vt se nescire cognoscat: nescire vero se cognoscat vt timeat. **T**imeat vt humile tur: humiliter ne presumat in se: non presumat in se: vt conditoris sui auxilium requirat et qui in se fidens mortuus est: auctoritatis sui aditu totius appetens viuat. **A**udiat itaq; vir rectus tam quidam se scire: sed adhuc que supra se sunt nesciens. **A**liquit noster ordinem celi pones rationem eius in terra: id est: nunquid occultos ordines iudiciorum celestium comprehendis aut aperire humanis auribus sufficis. **B**eatius igitur Job de iudiciorum incomprehensibilium inuestigatione requiritur: ac si aperte ei diceretur. **E**cce que patris tanto tollerare patientius debes: quanto secretorum celestium ignarus: cur hoc patris nescis.

Ratum celi nomine diuinum eloquium designatur sicut in psalmo scriptum est. **E**t extendens celum sicut pelle qui regis aquis superiora eius. **Q**uid enim celi nomine veri sacra scriptura signatur de qua nobis et sol sapientie et luna scientie et antiquis patribus stelle exemplorum luce. **Q**uod sicut pelle extenditur: q; per scriptores

Ps. x

suos carnis lingua formati in ante oculos nostros per verba doctorum displicatur. **Q**uivero aquarum noie nisi sanctissimi angelorum signantur choi. **D**e quibus scriptum est. **E**t aque que super celos sunt laudent nomen domini. **H**uius ergo celi domini superiora in aquis regit. q; alta sacri eloqui: id est: ea que de natura diuinitatis vel de eternis gaudiis narrat nobis adhuc nescitibus solis angelis in secreto sunt cognita. **E**li q; hic et coram nobis extenditur: et tamen in aquis eius superiora coteruntur: quia et quedam sacri eloqui tam nobis pationem spiritus patet: et qui dam que solis angelis possunt esse manifestata nobis adhuc seruatur occultata. **H**unc est q; beatum Job dominum interrogat dicens. **E**t gelu de celo quis genuit. **Q**uid enim gelu nisi torpor perfidie exprimitur. **E**li vero sacrum eloquium intelligit q; nobis diem intelligentem aperiens sole nos iustitie illustrat q; dum nos vite presentis nos ceteris stelis nobis mandatorum fulget.

Da. ii

Job.
xxvii

exo. xii

Job.
xxvii

Celi quoq; nomine sublimis sanctorum vita intelligitur: sicut scriptum est. **A**scendit celum et loquar. **N**on enim insensibili sed rationabili creature loquebatur. **H**oc iterum in Job interrogat dominum scriptum est. **E**t gelu de celo quis genuit. **Q**uid enim in gelu nisi frigida et perfidie torpore constricta accipimus corda iudeorum. **Q**uid vero hic aliud celi nisi sublimis debet intelligi vita sanctorum. **C**elum fuit abraham: celum ysaac celum iacob. **S**ed quia perfectiores domini pontifices iudeorum perfidie torpore frigidit de illorum patrum progenie processerunt quasi de celo gelu exiit: quia de sublimi

prole sanctorum processit frigida plebs infidelium. **C**um enim de Abraham natus est caiphas: quid aliud nisi gelu de celo processit. **Q**uod tamen gelu idcirco dominum genuisse se diem: quia iudeos quos naturaliter ipse bonos condidit: tunc iudicio per eorum malitiam frigidus ale exire permittit. **D**ominus enim auctor nature: non culpe. **G**enuit ergo creando naturaliter quos iniquos permittit: ut tolerando patienter.

Iterum celi noie iudaici populi sacerdotes: vel pharisei seu legis doctores exprimitur sicut in libro beati Job scriptum est. **I**gnis dei descendit de celo et tactas oues puerofos consumpsit. **O**mnes dippe qui predicationis officium in synagoga tenerunt celum recte appellati sunt: quia minimum sapere celestia credebantur. **V**nde et moyses cum sacerdotibus ac populi ad verba sue admonitionis exeret ait. **A**scende celum et loquar eis: audiat terra verba eius: meipser celum videlicet significans prepositum ordinem per terram. **V**nde subdita plebs. **I**doc igitur loco celum sacerdotes vel phariseos vel legis doctores non in conuenienter accipimus: quia ante oculos hominum dum celestibus officiis in se erant quasi desuper lucere videbantur. **S**ed quia ipsi simon pere in redemptoris nostri aduersitate commoti sunt quasi ignis de celo cecidit: dum ad decipiendum imperitum populum ab hys et quivera docere putabantur flamma inuidie exaruit. **A**ut autem in omnibus arq; in pueris nisi innocentes quosq; sed tamen adhuc infirmos accipimus. **Q**uodum aduersitatem phariseorum ac principum tolerare timuerunt infidelitatis conremnatione consumpti sunt: dicit ergo. **I**gnis

Job. i

vel. b. d. e. r. t. o. p. conspiciat. La ppo
sitione cordibus flamma iudicis
corruit: quicquid boni in plebibus
ociebatur intem dat.

Job. xx

Ipsoc.
vi.

Ali nomine celestis vita
designatur sicut in libro
beati Job de pporita
dicitur. Si ascenderit
q. ad celum superbia eius: et apud
eius nubes tetigerit: quasi sterquilinum
in fine perdetur. Superbia
pporite vsq. ad celum ascendere
dicitur: quando eius elatio celestes
agere vitam videtur. Quod etiam ca
put quasi nubes tangit. quando pri
cipalis pars videlicet intellectus et
sanctorum precedentium coequari
meritis creditur. Sed quasi ster
quilinum in fine perdetur: quia in
morte dum ad tormenta duos ster
coribus viciozum plen'a malignis
spiritibus conculcatur. Sauda et
enim vite presentis que in iustis est
manet magna bona iustis stercoza de
putant. Unde scriptum est. De ster
coze bouum lapidabitur piger. Ite
enim qui sequi domini noluerit: ab a
more eterne vite pigrescat: et quo
tiens rerum temporalium dam
no percutitur: et his minum affli
gitur: q. iusti viri velut stercoza co
temnunt. Quod ergo ex terrenozum
percussione accutitur: quid aliud
q. de boni stercoze lapidat. Et recte
pporita sterquilinum simul esse di
ctum: quia dum temporalium glo
riam appetit: modo per cognitatio
nem apud semetipsum timet: mo
do eandem gloriam alijs inuidet:
et etiam alios veraciter habentes
irridet. Quot ergo vicioz plenus
est: quasi tot stercozibus in conspectu
eterni iudicis illius peccat. Peret. De
cat. g. Si ascenderit vsq. ad celu
supbia eius: caput eius nubes tetigerit
quasi sterquilinum in fine perde

tur. Quia et si celestem vitam age
re se simulat: si intellectum suum
esse similem veris predicatoribus
offendat: quasi sterquilinum tam
in fine perdetur: quia mens illius
pro viciozum fetore damnabitur.

Alorum autem nomi
ne angeli spe designan
tur. sicut ad beati Job
Ab Elu per irrisionem
dicitur. Tu forsitum es cu fabrica
tus es celos: qui solidissimi quasi e
re fusi sunt. Quid enim per celos
nisi hii qui in celestibus sunt conditi
angelici spiritus designantur. De
quibus bene dicitur. Qui solidissi
mi quasi ere fusi sunt. Natura na
q. eris est: rubigine difficile confusi
ni. Et virtutes angelice: que in di
uino amore fixe persisterent: lap
sis superbia angelis: hoc in
munere retributionis acceperunt:
culpe condonant: vitiu contempla
tione conditoris sine felicitatis sine
permancant: et in hoc q. sunt conditi
et eterna stabilitate subsistant.

Alorum q. noie scilicet spe
cialiter apostoli designa
tur: sicut i. psalmo scri
ptum est. Alii enarrant
gloriam dei et opera manuz eius
annuntiat firmamentum. Unde
iterum in Job scriptum est. Spiritus
eius orauit celos. Et hic nancq. apo
stolos spiritus eius orauit: cum reple
uit. Quod luc referent videmus
qui ait. Factus est repente de celo
sonus: tanq. aduentantis spiritus ve
hementis et repleuit totam domum
ubi erat sedentes: et apparuerunt illi
las disperate lingue tanq. ignis se
ditos supra singulos eorum et re
pleti sunt omnes spiritu sancto: et

Job.
xxv.Ipsoc.
vi.

ceperunt loqui varse linguis pro
ut spiritus sanctus dabat eloqui il
lis. Ex eo ergo acceperunt omnia
menta virtutis: quos in mensa an
te possederat fedas timoris. Sed
mus enim q. ille apostolorum. i. ce
lorum primus ante acceptam hu
ius spiritus gratiam quomodo vix mo
ri timuit: vitam negauit. Qui non
pensis. non afflictionibus. non terri
bili potestate cuiusq. sed vniu
cipi sola est: terro gaudere prostra
tus. Et quidem mactantem ne se
xus firmior: terribilem demonstra
ret: ancilla est inquirere tentatus.
Et rursus vtralis sexus infirmitas:
et officii sui detectione vile secretis
ab ancilla tui q. ab ancilla hostiaria
requisit. Ecce q. vilis est ad tediis p
sona requisita. vt aperte prodere
tur. Ita cum timorem infirmitas
possidet: qui nec ante vocem ho
stiarie ancille subsisteret. Sed iam
hic paulo ante timidus qualis post
aduentum spiritus extiterit: q. do
minum auctoritate contra sacerdo
tes ac principes predicauerit. luc
testante videmus. Ille nancq. paulo
ante timidus: iam linguis lo
quitur. confecat miraculis. infide
ritatem sacerdotum ac principum
libera voce increpat ad predican
dum Iesum: exemplis auctorita
tem ceteris prestat. Ne in nomi
ne Iesu loqui debeat verberibus
prohibetur. nec tamen compescitur.
Sancti enim spiritus virtute
solidatis huius mundi altitudi
dines. libertatis calce depime
bat vt in timore esset cernere que
quid contra creatoris gratiam al
tum tumeret. Hec sunt ornamenta
celozum. hec sunt dona spiritus
que diuersis manifestaretur: quibus
solent. De his etiam celus in psal
mo dictum est. Verbo domini ce

li firmati sunt. De his quoq. orna
mentis spiritus subditur. Et spiritus
omnis eius. omnis virtus eorum. Be
ne itaq. dicitur. Spiritus eius orna
uit celos. quia predicatorum sancti
nisi promissa paracleti dona perire
peret. nullo fortitudinis deo te cla
ruissent.



mo scribitur. Domine inclina ce
los tuos: et descende. Quid enim
in celis nisi sanctos predatores ac
cipimus. Cum autem inclinatur
celus: dominus descendit: quia cum
se in predicatione sua sancti docto
res attrahunt: diuinitatis notitiaz
nostri cordibus infundunt. Ille
quaq. quippe ad nos deus descen
det si predicatoris eius in contem
plationis rigore inflexibiles per
manerent. Si enim ea nobis pde
ere vellent: que capiunt cum
perna contemplatione debuiantur:
et non magis scientiam suam quodam
modo moderamine et sobrietate tes
perarent: adhuc angusto intell
gentie sunt. illa superni fontis flu
entia: quis caperet? Incarnatur er
go celi vt descendat dominus: et
nos in noia fidei luce nascatur.

Alorum quoq. nomine
perfectozum mentes de
signantur. Unde Ihesus
beato Job cum irrisio

Elor
nomi
ne: qui
libet
sancti
docto
res de
signan
tur. si
cur in
psal

Ipsoc.
vi.

ne dicit. Tu foras et eo fabricat
ca celos. Qui solidissimi quasi ere
fusi sunt. Possunt namque per celos
electorum metes exprimi a cunctis
contagis intimo amore suspen-
se. Qui corpus debeat in infimis
tamen iam corde adherent summis
et veraciter dicunt nostra conuersa
tio in celis est. Qui solidissimi vt ere
fusi sunt: quia ab integritate cepte
formitidinis nulla mutabilitatis ru-
tine consumitur.

In scriptura sacra firmamē-
ti noceatque redemptio: nō. Ali-
quando confirmatio angelice
nature post ruinā malorum
designatur.

Capitulum. iiii. De fir-
mamento.



Firmamēti no-
minere de-
ptor noster
designa-
tur sicut
per eze-
chielem
dicit. Et si
militu-
do sicut per caput animalium firma-
menti quasi aspectus cristalli horri-
bilis extēti super capita eorum de
super. Quid enim per firmamentū
nisi perfiguram noster redemptio
intelligitur verus deus super om-
nia: et factus inter omnia homo p-
fectus: in quo nostra natura apud
patrem confirmata est: de quo et p.
Firmamentum prophetandum dicitur
Fiat manus tua super. v. c. et su-
per filios. q. t. ubi. I. humana etēti
natura p. aut q. a creatore. omnia su-
sciperetur terra erat. nā firmamētū
non erat. Peccatoris appe hominū

Psal.
lxxx.

Capitulum quintum.
De Sole.

In scriptura sacra cum si-
gurate sol ponitur aliquando
dominus intelligitur: aliquando
de perfectio: aliquando de
re qualibet manifeste visionis
offensio: aliquando intelligēti-
as sapientiam: aliquando ful-
gor: boni operis: vel feruor: a-
moris: et aliquando lumine
ritas: claritas: aliquando tenta-
tio: ardor.



Solis no-
mine do-
minus
dicitur
p. p.
phetas
dicitur
Eleva-
tus est
sol
in
ordie suo. Elevato. n. sole in
dine suo luna statuitur: q. ascēde-
re ad celos dno scā. p. n. ecclesia in
predicationis auctoritate roboratur.

Recurrit intelligit sicut in
euāgelio veritas dicit q.
nata sine radicib' semina
verba vite in corde terrenor homi-
temporalis monito videntia fugie-
nēte persecutionis ardore: siccant.

Solis no-
mine
dicitur
p. p.
phetas
dicitur
Eleva-
tus est
sol
in
ordie suo. Elevato. n. sole in
dine suo luna statuitur: q. ascēde-
re ad celos dno scā. p. n. ecclesia in
predicationis auctoritate roboratur.

Luce.
viij.

Psal.
xviij.

Solis no-
mine
dicitur
p. p.
phetas
dicitur
Eleva-
tus est
sol
in
ordie suo. Elevato. n. sole in
dine suo luna statuitur: q. ascēde-
re ad celos dno scā. p. n. ecclesia in
predicationis auctoritate roboratur.

Solis no-
mine
dicitur
p. p.
phetas
dicitur
Eleva-
tus est
sol
in
ordie suo. Elevato. n. sole in
dine suo luna statuitur: q. ascēde-
re ad celos dno scā. p. n. ecclesia in
predicationis auctoritate roboratur.

q. temporalibus delectis eris in arde-
sunt ruinas foris: argumē-
ta prestant perditionis infirmo-
rum.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Rarus solis nomine claritas
boni operis designatur sicut
per beatum Job dicitur. Quid so-
lem cū fulgeret. Sol appe in fulgo-
re est bonum opus in manifestatio-
ne. Scriptum quippe est. Luceat
lux vestra co. ho. vii. operave. bo-
na. et glo. pa. ve. q. in celis est. Et
rursus. Sunt lumbi vestri pedites
cū ardēt. Quid cū hoc lo-
co fulgenti sole: hoc in euāgelio lu-
cena ardens designatur. Bonum
namque opus cum in medio perfido-
rum lucet. lucerna ardet. in nocte:
cum vero in ecclesia respundet sol
fulget in die. Bonum opus dicit q.
huc tale est q. soli mali muretur: lu-
cena videlicet in nocte est: si autem
ita proficit vt mirari a bonis ac per-
fectiorib' possit numerum sol est. in
die. Bonum opus cum per actus
viam corporis lucet: quasi lucer-
ne more lumen ex testa respundet.

Job
xxx.

mat. v

lu. xij

sa. v

ps. cxi

carnem apparere a fidelium mentibus demonibus excursi: quasi ad cubilia sua sunt reuersi. dum sola infidelium corda tenuerunt.

Reliquis solis nomine: predicatum claritas de signatur. sicut per beatum Iob dicitur. Quia

Iob. ix.

precipit sol: et non oritur. et stellae claudunt quasi sub signaculo. Quid enim solis nomine: nisi claritas predicatum accipitur. Unde et per Iohannem dicitur. Factus est sol ut facis cunctis: in extremo quippe capitur sol quasi cunctis factus ostendatur: quia fulgens vita predicantium ante reproborum oculos aspera et despecta. monstratur. Quia stellarum quoque claritate figurantur: quia cum recta peccatoribus predicant: tenebras noctis noctis illustrant. Unde et subtra: etis predicatoribus per prophetas dicitur. Prohibite sunt stelle pluitarum. Quia vero sol per diem fulget: et stelle obscurantur noctis irradiat: et plerumque in sacro colloquio dicitur appellatione. eterna patria noctis aeternae nomine presens uita signatur: predicatores sancti ut sol nostris oculis sunt: cum conceptione nobis vere lucis aperiant: uelut stelle in tenebris lucent. cum per actum vitam pro futuris nostris necessitatibus terrena dispensantur: quasi in die ut sol confiteantur ad contemplandam interitum claritatis patriae mentis nostrae aegre subleuant. Et quasi stelle in nocte resplendent: et cum terra aegre offensum. in tamenque nostris operis pedem exemplum suae rectitudinis dirigit. Sed quia expulsi predicatoribus non sunt qui pluitudine in perfidie nocte recta mentis resplenderet claritate conceptionis offenderet. vel actus et lumen aperiret. Veritas quippe quae hanc repulsa desensu subtra:

Ipsoc. vi.

Ipsoc. vi.

cto predicationis lumine: merito sine prauidatis excauit recte dicitur. Quia precipit sol: et non oritur et stellae claudunt quasi sub signaculo. Quia quippe et solis nomen: a quo predicantium animus dicitur. Et quasi sub signaculo stellae claudunt: quia dum predicatoris suos per silentium intra semetipsos retinuit ceteris iniquorum sensibus celestis lumine abscondit.

Solis nomine tentatio: nis ardor designatur: sicut per Moysen dicitur. Si fuerit infans homo qui nocturno pollutus sit somno egredietur extra castra. et non reuerteretur paucis: ad vesperam lauetur aqua: et post solis occasum regredietur in castra. Nocturnum quippe somnum est tentatio occultis: tenebrosa cogitatione tempore aliquid corde percipitur. quod tamen cordis vel corporis opere non explentur. Sed somno nocturno pollutus egreditur extra castra praecipitur: quia uidelicet dignum est: ut qui in munda cogitatione pollutus: indignum se cunctorum fidelium societatum arbitretur culpe fide meritis ante oculos ponat. et ex nobis se estimatione despicat. Sol luto ergo extra castra extra et tepore in impugnatione laboranti sese excontinuitur: comparatione despicere. Quia ad vesperam lauitur aqua: cum defectum suum conspiciens ad penitentie lamenta conuertitur: ut scilicet abluat omne quod in animo occultis iniquitatis accusat. Sed post occasum solis ad castra redeat: quia de seferente tentationis ardore necesse est: ut iterum fiduciam erga bonorum societatem firmat. Post autem quippe lanationem occumbere sole ad castra reuertitur: qui post penitentie lamenta frugescentem flamma cogitationis illicite ad fidelium merita presumenda re-

Deut. xxi.

paratur ut faciat a ceteris longe esse non estimeret: qui mundum se per obitum intum ardonis gaudet.

Cap. vi. De Luna.

In scriptura sacra luna nomen aliquando scilicet ecclesiae: alit quando fama boni operis: alit quando stultorum mobilitas: alit quando mirabilitas temporalitatis designat.



psalm. lxxxvii.

tus est: sol: et luna sicut in ordine suo. Eleuato enim sole in ordine suo luna statuitur: et ascendente ad eos loquens domino sancta prima ecclesiae in predicationis auctoritate roboratur. Psalmista quoque sancta ecclesiam conspiciens in perpetua per sectione mansura sub appellatione lune descripsit dicens. Luna perferat in eternum. Quia quod ad resurrectionis spem dominica resurrectione roboratur: recte subiungitur. Et luna in celo fidelis.

Ratum lune nomine fama boni operis intelligitur. sicut per beatum Iob dicitur. Si uideri sol cum fulgeret: et luna incederet clare. Per solem quippe fulgentem fulgor boni operis: per lunam uero opus bonae operationis intelligitur. Quod praemissum ergo solem aperit quoque incedentem clare lunam subdit. Quia uidelicet post opus: fama laudabilis sequitur per qua celeberrime nomen in hac praesentia nocte possidetur. Si enim uerum est: quod quidam putant lunam illustra-

tionem per occultum circuli a radio solis accipere: ut possit lucem nocturnis curibus exhibere ab huius significationis ordine hec quoque suspicio non abhorret. fama quippe a bono opere vires accipere: et fauoris gratiam quasi claritatem luminis aspergit. Est aliud in luna quod per similitudinem bonam praesentem fame commentat. Nam namque eius et in tenebarum tempore iter ambulantis obsidet. Quia et dum de aliena vita lue: quae illius opinione clara cognoscitur ostenditur: huius quasi pergenti in itinere exple lumē sibi datur. Sed nonnullum opus quod ab aliena opinione sumitur mundo desiderio in animo formatur. Nam infirme mentes est cum bona de alijs audiant. aliqui se ad operationem rectam non amore virtutis sed dilectione laudis accendunt. Et effectus liquet: quod sicut natura solis est: ut quaeque attigerit accendat: et siccitatem lunaris ignis est: propterea ut quod contigerit exurat quid est: exurelo humum reddat. Ad vitam igitur bonam. alios per amoris dicitur affectus recti operis: alios uero amoris laudis inflammant. Sed cum recti operis affectu accenduntur: quasi per ignem solis auicorum humore siccantur. Et si uero quod ad opus bonum laudibus amor: prouocat: capta fama quasi luna attingit: et uidelicet eius animi et accendit et resoluunt. Accendit scilicet ad excelsitatem fauoris. Perferit tamē ad exercenda bona opera aliena nos uidet: atque exempla praesentant. Et cum mente huius opinio alienae bona suscipimus nostra: uel ad meliorem perducimus uel ad boni mala permutamus. Luna nos de uita primi fame splendor irradiat: nos nostra per uicinas quae ad opinionem virtutis iter se dirigit: quasi in lumine lumen gressus ponit. Sed sicut

Iob. xii.

ex aliena opinione, pſſimus: sic ple-
rumq; sic laudibus fame noſtre in-
cedimus a virtute vacuumur: quia
dum delectatur animus in hoc q; de
se extrinsecus haberi considerat il-
lud obliuiscitur ad q; incurſus an-
helabat. Sed quia scdm virtutis nec fa-
ma laudabilis extulit: clare incedē-
tē luna minime accendit.

Lune nomie stultorum
inconstancia designat. sicut
per salomonem dicitur
sapienter ut loquatur: sicut et lu-
na mutatur.

Item lune nomie mutabili-
tas temporalitatis designat. sicut
Iohannes in apocalypsi ait. Multe
erunt amicti sole et luna sub pedibus
eius. In sole enim illustratio verita-
tis: in luna autē que intrinsece supple-
tionibus deficit mutabilitas tem-
poralitatis accipitur. sancta autē
ecclesia. q; sepe in luminis splende-
re ptegitur: quasi sole reſtit. Qui
vero cuncta temporalia deſpicit: lu-
nam sub pedibus premit.

Capitulum. vii. De stellis
In scriptura sacra cum stella sin-
gulari numero ponitur: pſtelligi-
tur. Cum vero plurali numero po-
nitur: aliquando ſpecialiter. t. pro
philosophia antiq; vel a poſtoli ſcā
dicatio: reſtaſiquid quodlibet
ſactorū iuſtitia que in huius vite te-
nebris luceat: aliquando vero ppo-
citarū fictio demonſtratur: q; bo-
na que faciūt ad percipiendos lau-
des hominibus ostendūt.



Stelle
nomie
xpi de-
signat:
iobane
atresā
te/a q;
stella
splendi-
da tma-
rutina

vocatū viuus natus apparēs poſt
mortē matutina nobis stella fact⁹
eſt: q; dum in ſemictiſpo exēplū no-
bis reſurrectionis prebuit: que lux
ſequitur indicauit.

Stellarū quoq; nomie vel p
ſphete vel apoſtoli deſignatur
ſicut in libro beati Iob de oſio dicitur.
Qui auferet ſtellas pluuie ⁊ ef-
fundit imbres ad inſtar gurgitum

Iob
xxv.

Duo quippe in hac vita ſunt gene-
ra iuſtorū: vnum videlicet bene vi-
uentium: ſed nulla docentium. Ali-
ud vero recte viuentium ⁊ eadem
recta docentium: ſicut ⁊ in celſiſſi-
ſſiſſe prodeunt: quas nulle plu-
uie ſubſequuntur: ſed pdeunt que
arētem terrā magnis imbribus in-
fundunt. Igitur quoniam in ſancta
eccleſia recte quidā viuunt: ſed ta-
men predicare eandem rectitudi-
nem neſciunt: ſelle quidē ſunt: ſed
inſcitare aeris nate q; per exemplis
bene viuendū lucē ceteris prebent
ſed predicationis verbis pluere ne-
ſciunt. Cum vero in ea quidam et
recte viuūt ⁊ eadē rectitudinē ver-
bis predicationis influunt: quaſi ad
proferendas pluias in celum ſtel-
le aduocantur: qui ſic vite ſue meri-
tis luceant: vt in predicationis ſer-
mōe pluat. An nō in hoc celo aſtru-
pluie moyses exaltauit q; oī de ſu-
pernis emicuit: corda peccantium
quaſi arēte inferius terrā ſancte ex-
ortatiois pluuia ad dubietatē ger-
minis influuit. An nō ſyſayas aſtru-
pluie oſtenſus eſt: qui in eo q; lu-
cent veritatis preiudes tenuit: ſeci-
tatem in ſidelium prophetando annū-
tians irrogauit. An nō hieremias ⁊
prophete ceteri velut in celo poſiti
aſtra pluuie fuerunt: qui in predi-
cationis culmine erecti dū pauitē
peccantium libere increpare auſi
ſunt: quaſi verborum guttas obe-
ſtrationis humane puluere rigādo
preceſſerunt. Quoniam videlicet ani-
mae ab hac corruptibilis carne ſuſce-

ptas: quā ex preſenti vita ſuperna
iudicia auferit: quaſi a celi ſaciē ſtel-
le pluuie ſubtrahitur: et ad oculum
aſtra redeunt: oī peractis ſuis
curſib⁹. ſanctorum aie ⁊ theſauris di-
ſpoſitionis intime reconduntur. S; q;
terra aſcendet ſi ſubductis ſtel-
lis pluuie ſuperna funditur: fluētia
ceſſarent: recte dicitur. Qui auferet
ſtellas pluuie: et effundit imbrē: ad
inſtar gurgitum. Nam cur prophē-
tas abſtulit eorum vite domum: apo-
ſtolos miſit q; i ſimilitudine gurgitū
pluerent. poſt q; ſubductis aī quibus
patribus. exterritoꝝ legis predica-
tione tacuiſſent. Stellas ergo plu-
uie abſcondit: et ad inſtar gurgitū
imbrē fudit: q; oī predicatorē ſtel-
lis ad ſecreta et intima reſtulit. per
dicta ſequentium vberiores predi-
cationes emanant.

Rurſum stellarum nomie
ne: quodlibet bene vi-
uentium anime designat.
ſicut in libro beati
Iob ſcriptum eſt. Ecce luna non
ſplendet: et ſelle non ſunt munde in
conſpectu eius. Quid enim per lu-
nam niſi cuncta ſimul eccleſia. quid
per ſtellas niſi ſingulorum bene vi-
uentium anime deſignatur. qui in-
ter prauorum hominum conuerſa-
tiones dum magnis virtutibus e-
minent: quaſi in tenebris noctis lu-
cent. Unde per iſaiaſ. quos di-
ſcipulos dicitur. Inter quos lucetis
tanq; luminaria in mundo: et terra
Stella enim ab ſtella differt in cla-
ritate. Luna ergo non ſplendet: et
ſelle nō ſunt munde i ſpectu ei⁹. q;
ne ſancta eccleſia virtute ppta tot
miraculis emicet: niſi hac preuen-
tis gratie dona perfundant: nec ſin-
gulorum bene viuentium mentes
a peccatorum miraculis munde ſunt ſi
remota pietate tudicentur: q; apud
diſtricti iudicis oculos ſua vni⁹ q;
corruptibilitas inqnat: niſi hec quo-
tidie gratia parentis regat.

Item stellarum nomie
ne ppoctatus fictio de-
ſignatur: ſicut p Iohan-
nem de dyabolo dicitur
Apoca. iij. Miſit dyabo caudā ⁊ traxit tertiā
partem ſtellarum celi: et miſit eas
in terrā. Et cum quippe eſt eccleſia
que in hac nocte vite preſentis dum
in ſemimueras ſactorum virtutes
continet: radiantis deſuper per ſyde-
ribus fulget. Sed dyaboli caudā
in terram ſtellas deiecit: quia illa fa-
thane exercitus per audacia aſſu-
pſi hominis erecta. quodam quos
velut electos dei in eccleſia tunc
nut obſtinendo reprobos offendit.
Stellas itaq; de celo in terram ra-
dere eſt: iudicia nonnullos pe-
ceſtino illo duce ad abſitū glorie ſecu-
laris inſpire. Hic Daniel ſub ar-
chis ſpecie de hac dyaboli cauda lo-
quitur dicens. Deceit de ſomni-
bus dū ⁊ de ſtellis: et conſulauit eas
De ſomni dūne quippe: et de ſtel-
lis deiecit: cum nonnulli: et vir-
tute opis robuſti: et luce iuſtiſſe re-
ſplendentes frangit.

Cap. viii. De Lucifero.
In ſcriptura ſacra lucife-
ri nomie. aliquando vige-
nitius dei: vel ſermo: quibus.
aliquando tuſti vna intelligi-
tur.



Lucifera
nomie
vigeni-
tus dei
designa-
tur ſicut
beatus
Iob de
ipſi in
carne

one requirit dicens. Nunquid pro-
dus luciferum in tpe ſuo: et ve-
ſperum ſuper filios ſue conſurge-
re facies: Quid enim luciferum in
telligimus niſi vigenitum di. q; da-
b

efa. xi

jac. 3.

gratiam apertius indicant: q̄to cū
en liquido cernimus q̄ per illud si
delectus spiritus sanctus spiritus
mis munera lumine illustrat. Re-
demptor autem nos in carne ve-
niens plades iunxit: quia operatio
nos spiritus sanctus spiritus simul in
et cunctas in manentibus habuit.
quo per Isaiam dicit. Egredietur vir
ga de radice iesse: et flos de radi-
ce eius ascendet. Et flos dñi. f. t.
f. s. c. et t. spūs. s. et c. et replebitur
timoris uolunt. P̄do quo zacharias
ait. Super laudem vniū septē o-
culi sunt. Atq̄ iterum Et in cande-
labro aureo lucerne septē. Nullū ve-
ro hominū operationes sancti spi-
ritus nisi omnes habuit: nisi solus
mediator dei et hominum: cuius
est dñi spiritus: qui de patre ante secu-
la procedit. In ergo dicitur. Sup
lapidem viū. vij. oculos habere: et si
mul omnet virtutē spiritus septē
formis gratie in operatione retine-
re. Alius nāq̄ prophetas. alius scē
nam. alius virtutes. alius genera li-
guarū. alius interpretationē sermo-
num. iuxta distributionē sancti spi-
ritus accepit ad habenda vno cū
ita eiusdem spūs munera nemo cū
p̄grit. At vero conditor nos in
firma nostra suscipiens: q̄ diuini
tatis sue potentiam simul se habē-
re omnes sancti spiritus virtutes e-
docuit: micantes plades procul-
dubio iungit. Audiat itaq̄ beatus
Job. Nūquid contingere valebis
micantes fusa plades. At si aper-
te dicere. Habere q̄libz lumina: q̄-
rundam virtutum potes: sed nū-
quid exercere simul omnes opta-
tiones sancti spiritus iustas. De er-
go contingētē plades in cunctis vir-
tutibus contemplare: tu de pau-
cis ab elatione compescere.

Cap. x. De Arcturo.
C In scriptura sacra arcturi no-
mine aliquando tota simul eccle-

stali quando ver lex designatur
Arcturi nomine tota si-
mul ecclesia intelligit.
En beatus Job dñs i-
terrogat dicens. Nūquid
cōsistē valebis micantes stellās plu-
des: aut gyrum arcturi poteris disti-
pare. Arcturus quippe ita noctur-
na tempora illustrat: vt in celi axe
positus per diuersa se verat. nec tri-
occiat. Neq̄ emz extra currens vol-
uit dñi in loco stēs in cunctis mī-
di partibus nequaq̄ casurus inci-
natur. In arcturo ergo qui p̄ gyrū
suū nocturna spaciā non occasur
illustrat. nequaq̄ particulari edita
vita sanctorum: sed tota simul eccle-
sia designatur: q̄ fatigationes q̄libz
pauit: nec tamen ad defectum. p̄-
p̄is status inclinatur. Strum labo-
rum tolleret: sed tamen ad occasus
cur temporibus non festinat. Neq̄
emz ad ima poli arcturus est noctur-
no tēpore ductus: sed dum ipse vol-
uitur non finitur: quia nimirum dñi
sancta ecclesia in numeris tribula-
tionibus quantū p̄sentis vite vni-
ba terminatur. Ea q̄ stante nox p̄-
terit: quia illa in sua icolumitate p̄-
durante mortalitatis huius vita p̄-
currit. Est autem in arcturo q̄ con-
siderantissimus possumus intueri. In
septem quippe stellis voluitur: et
modo q̄libz tres ad summa eleuat at
q̄ ad ima quattuor inclinat: modo
quattuor superius erigit: et tres in-
ferius p̄mit. Sancta quoq̄ ecclesia
cur modo i fidelibus trinitatis notū
cūm modo i fideliter virtutes quat-
tuor. i. paucitatis fortitudinē. remi-
serantiam. iusticiā p̄dicat: quasi
totam predicationis statū sui spēm
quodammodo immutat. Nam cum
quantū in de operibus suis glo-
riantibus confidentiam. p̄p̄i labo-
ris enaciat: fidem trinitatis ex-
altat: quod aliud factū nisi tres stel-
las arcturus eleuat: quattuor incli-
nat. Et dum quodam bona opera

Job
xxvij

Isa. ii.
Ro. iij.

Isa. ii.

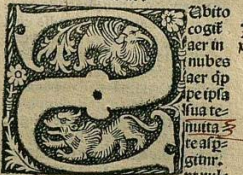
no hñtes de sola fide p̄sumere. p̄bi-
bet sed opari emz: q̄ p̄cepta sunt
tubet: q̄d aliud arctur? fac nūi quat-
tuor: stellās erigit: tres deponit: vi-
deamus quō tres eleuet. quattuor
deponat. Ecce p̄ paulū contra fidez
de ope sup̄biētibus dicit. Si abrahā
ex opibus iustificatus est: hz gñas
sed nō apud dñm. Quid emz iusticia
dicit. Et reddidit Abrahā vno: et re-
putatū ē illi ad iusticiā. Videmus
quomodo quattuor eleuet: tres de-
ponat. Ecce p̄ Jacobū de fide con-
tra opa sup̄biētibus dicit. Sicut coze-
pus sine spū emoruum est ita et fi-
des sine operibz mortua ē. Arctur?
itaq̄ voluitur: quia scē ecclesia iux-
ta auditorum suorum mētes in de-
uerso latere p̄dicationis arte iust.
Arcturus voluit: quia sancta eccle-
sia i noctis huius tribulationibz rota-
t. S; hūc arcturi gyrū: q̄nq̄ dñs dñi
pati: quattuor eleuat et tres p̄mit-
tat. Et licet plades plenus iugit: q̄
gyrū arcturi destruit: tñc nimirū
sancti oēs: et si b̄vitiōis p̄ copulā
cur: q̄n in fine mūdi scē ecclesia ab
his quos nō sustinet laboz: soluit
Dicit ergo. Nūquid cōsistere vale-
bis. m. s. pl. aut gyrū arcturi pote-
ris distipare. Subaudis vt ego qui
tūc scēp̄ vitā ē. n̄ spēm vniū cū gy-
rū vniuersalis eccleie corporali solio
Et q̄s hois: solius diuine hoc ē vt
tūc ignozat. S; vt cognoscat hō
qd ipse sit mōre reit. allicque quod so-
lus dominus possit.

P̄rest quoq̄ arcturi no-
mine ver lex intelligit. Ar-
ctur? q̄ppe ex p̄te ad lo-
nis surgit. Quidq̄ autē
sep̄ gyrū arcturi? vterit plades ostē-
dit. Et cū lux dicitā vicia efficit stel-
lar ex p̄do distēdā. Itō imēto. S;
p̄ arcturū: q̄ a plaga frigoris surgit
lex designat. Quasi emz ab adole-
scēntia p̄ arcturū: q̄ a plaga frigoris
aferatē crebat. Itā cū p̄ culpa
suis. alios p̄cepit lapidibz obui. a-

lios gladiū morte mētari plaga tor-
pēt: velut a sole caritatis aliena p̄-
cepto suo plus p̄nebat ex frigore
re: ex calore mētrebat. Nec mire
q̄ per arcturi septem stellās testa-
mētū ver? exp̄m̄t: q̄ in uenerato
no legis dies septimus eritit et per
hebdomadā integrā cōstituit sacre-
fici vora tendebant. Quid autē se
arctur? verit plades que testamē-
tū nouū significat ostēdit: q̄ per oē
q̄ testamētū ver? loq̄. testamētū
ut opa nīciant. Sub textu elise te-
git miserū. p̄phiet: q̄m inclinat se
arctur? demonstrat: q̄ vñ ad spā
lē intellectū flectit significatā p̄ illud
lux gñe septiformis agit. Et appo-
p̄nque oiet luce stellaz ex ordō oñ
dñi: q̄ possit p̄ semetipsā nobis ve-
ritas innotat ab obsequis carnali-
bus lre p̄cepta laxant.

Cap. XI. De Hiere.

C In scriptura sacra aeternitatis
culari mētiā mobilitas designat
sicut ab helu dicitur.



la firmitate solidet. Rubes aut tan-
to firmio: es sunt q̄to densiores.
Quid s; p̄ aeternū mētes sc̄artū de
signatū q̄ innumeris huius vite de-
deris de dñe: huc illucq̄ morte aet-
ris fluide discurrunt. S; aeternitas
cogitans fluxu mētes supermi res-
petus gñe vniuersi solidate roborant.
vt i intra sinū cordis recta sentēda
se colligat: et inuans cogitatioibus
non liquefcat.

Cap. xij. De nubibus.
C In scriptura sacra nubū nomi-
ne

b iij

Abito
cogit
Job
xxvij.

stricti iudicii designat. Et ubi de pluri
viri dicitur alicuius intelliguntur.



Veni in
mine
malit
gu' sp
dignit
sicut de
dama
tione i
pi per
beatus
Jobor

Job.
xxvij.

Collet cum ventus vires. Quis enim
hoc loco ventus vires: nisi malignus
spiritus vocat qui desideriorum flammam in
corde excitat ut ad eternitatem suppli
ciorum trahat: puerus qui libet ventus
viens tollere dicitur qui infideliorem mali
gu' sps qui venit quod accendit ad vi
cino amorem trahit ad formam. Ab
huius ventis venit aduultus vniu
ersusque electi meos tepat. qui in ea vi
ciorum ferio: extinguunt et desiderio
rum carnalis flamma frigitur. Tunc in san
cta ecclesia in sponsi sui laudibus leti
clamat. Sub umbra illius qui desideria
boni sedis impio aut tollit ventus quia
vires maligni spiritus: qui quod siue
cederit igne pueri concupiscentia
per postmodum ad flammam gehene.

Job. i.

Enti notie: tentatio maligno
rum spirituum designat: sicut ad
bros Job de siliis eius mox de vi
sibus suis a filiabus ventibus: et bibi
bit: vniu in domo spirituum impo
nitur: et peccatus vehementer inruit a re
gione deserti: concussit quatuor angulos domus. Qui corruens oppres
sit liberos suos et mortuus fuit. Re
gio deserti: imago de spirituum mul
titudine delicta: qui conditoris sui
bistudine delinquit: qui nullius cultu
ris amissis: ab hac autem et vehementer
venit: domus subruit: quod in unum
disperit: domus terram subripit:
et a tranquillitate sue statim perturbatur
tut. In quatuor vero angulis domus
subruit: quoniam solida mentis nre

edificata prudetia. temperantia. fortitu
do. iusticia. sustinet. In quatuor angu
lis domus consistit: qui in his quatuor
tribus tota boni operis structura consti
git. Tunc in quatuor partibus fluita tra
srigatur: ubi in his quatuor virtutibus cor
vniundit ab omni desideriorum carnalis
estu tepat. Sed nonnulli dum ignorantia
mentis subripit: prudetia frigitur. Nam
confessio torpore vetura non puidet. Non
nulli ubi nonnulla mentis delectatio sub
ripit: temperantia nostra marcescit. In
quatuor et ad delectationem spirituum duci
mus: in unum ab illicitis tepamur
Nonnulli se timor cordi insinuat: vi
res nonnullas fortitudinis turbat: et eo
minus contra aduersa existimant: quod qua
pore immoderate delecta formidant
m. Nonnulli vero amor: suum in eis i
gerit. eam latet in mori a rectitudine
iusticie dmerit: et qui se tota auctoritate
reddere negligit: eo se iusticie turri
pradit. Vnde et vehementer quatuor an
gulos domus concussit: ubi fortis tenta
tio occultis moribus quatuor virtutes
quirit. Et qui qualitates angulis suis ob
ruit: ubi pulsatis virtutibus ostia frangit.
Intra hos autem quatuor domus angu
los filii quatuor: qui intra archana me
tis qui principatibus his quatuor virtutibus
ad summe rectitudinis cultum erigitur
virtutes ceterae qui quatuor cordis sobo
res se iuxta pascunt. Nonnulli appere spiritus
qui in subiecta mente aut alta. prudetia
temperantia. fortitudinem. iusticia. for
mar: eadem mente ut contra singula qui
quatuor temperantia erudit: in septem moribus
tutibus tepat: ut contra stulticia sapia
tem hebetudinem intellectus contra pe
ccationem pusillitatis. contra timorem fortitu
dinem. contra ignorantiam sciam: contra du
rciam pietatem. contra superbiam
det timorem. Sed nonnulli dum
mens nostra tanta muneri plen
titudine atque vbertate fulciatur: si
continuo in his securitate perfrui
tur: et quo sibi hinc obliuiscitur
seque a se hinc putat quod nunquam sibi abel
se considerat: ubi sit vi aliquando de se

hec eadem graviter subtrahat: et
presumpti menti quoniam in se infirme
tur ostendat. Tunc cessare cogno
scimus bona nostra unde sunt: qua
do hoc quasi amittendo sentimus
quod a nobis seruari non possunt. Ad
hoc etiam intimande humilitatis ma
gisterium fit plerique: ut truncente te
mpationis articulo tanta stulticia sa
pientiam nostram feriat: ut turba
ta mens qualiter malis imminet
b' obuiet vel contra tentationem
quomodo se appareat ignoret. Sed
hac ipsa stulticia cor prudenter cru
ditur: quod vnde ad momentum desipit:
eo post verius quo a humilissimis sa
pit et sapia unde quasi amittitur: ta
men certius possidetur. Aliqua
do dum sublimia intelligendo in elatione
se animus erigit: et reb' vniu
et vilius: graui hebetudine pigre
sat vero repente sibi etiam una clau
sa videat: qui pernit summa pene
strabat. Sed hec ipsa hebetudo in
tellectum nobis dum subtrahit ser
uat: quod dum ad momentum cor hu
miliat: verius ad sublimia intelli
genda confirmat. Aliquaudo ubi
cuncta nos agere consilii grauitate
gaudemus pulsante cause emerge
tis articulo precipitatio subita rap
pinur et quoniam semper in postre
visse credimus: repetere ita in consilio
ne valiamur. Sed tamen eundem
confusionis eruditione discimus
nostris virtutibus consilia nostra tre
buamus et tanto maturius ad gra
uitatem restringimur: quod ad hanc
quasi amissam redimus. Aliquaudo
dum mens aduersa fortiter con
tinet subortis aduersitatis cunctis
bus hanc metus vehemens percutit
Sed per hanc consilia discit cui tri
buit quod in quibusdam fortiter tenet
nem retinet: quod hanc repetere irru
ent formidine sibi tunc elapsas
videt. Aliquaudo ubi magna nos
scire gaudemus repente in ignora

tie cecitate torpescimus. Sed quo
ignorantia mentis oculis ad mo
mentum claudicat: eo post ad scientiam
verius aperit ut mirum flagello
sue ceatatis eruditus scire ipsum a
quo habeat sciat. Aliquaudo ubi
religiosa cuncta ubi ponimus: dum
pietatis viscera plene nos habere
gratulamur: quadam mentis duricia
errante percutamur. Sed quasi
obdurant cognoscimus: cui pietatis
verius vel extincta recipitur: ubi
quasi amissa et amplius amatur. Ali
quando ubi subiecti per se diuine for
midinis animus gaudet: repente su
perbia tepante rigescit: sed tamen
valde mori timens: quod non timet ad
humilitatem iterum se festum infectit
et tanto hanc solidius recipere quod
eius virtutis pondus quasi amittit
do perant. Quia igitur homo mo
runtur filii: qui turbata intentione
confidentia ad vilitatem. prope co
gnitionis rapiti: et momento tempo
ris obuiuntur genite in corde vir
tutum. Quia. profero filii intus in spi
ritum viuunt quod exterius carne mo
runtur: quod videlicet in virtutibus
sire tentationis tepore et si in morte
to turbare ad statum sui incommu
tate desicunt: per intentionis tamen
pseuerantiam integre in mentis ra
dice subsistunt. Cum quibus etiam
tres fortiores occubunt quod in corde
nonnulli per flagella turbatur caritas
per formidinem concutitur: propter
questiones pulsas fides. Sepe enim
quasi a conditoris amore torpesci
mus ubi ultra quod nobis congrue ce
dimus: flagello fatigamur. Sepe
dum plura necesse est mens for
midat: fiduciam sibi in se debi
litat. Sepe ubi inmensis questionibus
bus animus tendit per turbata fi
des quasi defectura fatigatur. Sepe ta
men viuunt filie quod omnia consilia
mo: iustur: quod si intra conscientia spe
sides caritatis occidere perturbatio

ipsa renūciat: has tñ ante dei oculos viuas pſeucria recte intentio nis ſeruat. An puer q̄ hoc nūciat ſolus euadit: q̄ mentis discretio: etiā inter tētamēta in cōlūmis p̄manet. Agitq̄ puer vt Job filioſa ſtendo recipiat: dū discretione nūciante volēs animū? vires amittere ceperat: penitendo coſciat. Mira aut hoc nobis cū agis diſpenſatiōe vt mēs iſta culpe nūq̄ pullatione ſeriat. Iſta eſſe te magnarū virtutum homo crederet: ſi nullū vñq̄ earū dem virtū defectū intra mentis archana ſentiret. Sed dū tētamēta irruente quatit: q̄ quaſi vltra q̄ ſufficit fatigatur: ei cōtra hoſtis ſui inſidias munimen humilitatis oſtēdit: vt inde ſe p̄meſcat emerit: cadere ide accipit: fortiter ſtare.

Job.
xxx.

Uenti noie pſperitas tranſitoria oſtenditur ſicut p̄ beatū Job tr. Eleuaſi me ⁊ quaſi ſup̄vētum ponens eluſiſi me valde. Quid eñ p̄ ventū niſi tranſeuntis vite pſperitas deſignat. Sed qua pſentis vite gēſia: quaſi in alto cernit: ⁊ nulla ſtabilitate ſolidat: eleuatus velut ſup̄ ventū pontum qui pſperitate tranſitoria letat. Qñ ad hoc ſolū hūc fugitiue eliciatis aura ſubleuat vt repente deterius in inſimis ſternat. Quia eñ ſancta eccleſia q̄ p̄ beatū Job deſignatur cunctis in honore eſt: infirmi quoq̄ in ea q̄ tranſitoria ſuccellibus letantur quo niſi ſup̄ vētū poſiti vident eleuari. Quia ſubſequēti pſecutionis tpe dū pſperitatis aura p̄trāſt eozū p̄tinus eleuato cōrnat et repente cadentes diſcunt: q̄ eleuati p̄t in vento ſederūt. Quid videlicet verba etiā beatū Job p̄ſe ſp̄līter cōgruunt: non ad id q̄ erat ſed ad id q̄ eſſe videbat. Ipſos enim mentem illius pſperitas ſignificauerat: q̄ inter tot rerū afflictiōes nūro ſemp̄ virtutes ponderē

ſimebat. Sed iuxta hoc q̄ exterius videt potuit q̄ iſtius humilis ⁊ alte nis oculis eleuari? fuit: quaſi ſuper ventū poſitus eluſus eſt valde: q̄ rebus exterioribus ſultus vñd eſt mabatur ſurgere: inde videbatur cecidiſſe. Quid videlicet caſum ſanctus vir in mēte nō p̄tulit: q̄ nulla aduerſitas eciat q̄ pſperitas nulla corripit. Quid em̄ veritati inheret vanitati niſi modo ſuccidit. Quid ſorti pede cogitationis int̄ intentionem fixat: omne q̄ foras mota biliter agit ad arcē mētis miniſte pertingit.

Uenti noie ſupbie tumor intelligitur ſicut de malicioſis hominib⁹ p̄ pphetam dicit. Trare ritū vētū quaſi diacones. Quid eñ diaconū noie niſi malicioſi hoſtes deſignat ventū vero noie: ſupbie ſla gito intelligit. Q̄ruerūt ergo ventum quaſi diacones trahunt cū malicioſa ſuperbiam inſtantur.

Ite.
xiii.

Ulteriora deſignat: ſicut a beato Job ſub pſona infirmoz dicit. Abſtu liſti quaſi vētū deſideriū meum. Quid ventū noie niſi ree tranſitoria accipit ventum ergo deſiderium tollit: cum res quolibet tranſitoria eternitatis appetitū deſtruit. ſi de ſe ſe parti deſiciat: q̄ eos quos dū ligat pati dolet. Quid deſpectus ſu pernis p̄miſſionibus terrena deſiderant: ſi qm̄ in eozū mente aliqd̄ de appetitū eternitatis oxi: ſubor ta citius tranſitoria delectatiōe diſſipatur.

Job.
xxx.

Uenti noie coeſſio extremi iudicii intelligitur ſicut p̄pheta eſcchiel teſtate dicit. Quid eñ iudicii terror dē cōtemplans act. Et vidi ⁊ ecce ventus turbans veniebat ab aquilone. ventū nāq̄ nomie turbant volutū iudicii. aq̄lone vero nomie peccatorum frigidas deſignatur. Ventus ergo turbans ab aquilone venit: q̄ nūmrum quaſi

Eze.

parviſ

peccatorum exigit. vt diſcreti iudici cōcluſio: omnia ſimil clementia perturbet.

Ulteriora ac ſublimitate ventoz ſolent anime ſanctorum ſignari: ſicut p̄ pſalmiſtā de deo dicitur. Qui ambulat ſuper pennas ven tozum: id eſt qui tranſgreditur virtutes animarū. Hinc iterū a beato Job dicitur. Qui fecit vētū pondus. Ventis namq̄ domibus pondus fecit: q̄ dū ſuperna ſapiētia replet animas eas maturitate indita graues reddit. Nam illa grauitate qua dicit ſiliū hominum vſquequo graui corde. Aliud nāq̄ eſt graue eſſe p̄ coſtium: aliud p̄ peccatum. Aliud eſt graue eſſe p̄ conſtantiam aliud per culpā. Iſta eñ grauitas pondus habet oneris illa virtutis. Pondus ergo accipit anime vt ab intentione dei: non iam leui motu diſſiliat: ſ; in eum fixa conſtante grauitate coſſtant. Q̄bucille populus leuiter mouebatur de quo p̄ pphetam dicitur. Abiſt vagus i viam cordis ſui. Etā eius vidi ⁊ di miſi eſt. Braue aut conſiliū cordis: omne in conſtantia vagationis expellit. Et qm̄ ſunt anime que leui motu: nūc ſtantiſc illa deſiderant: omnipotens deus: q̄ ipſas leues fluctuationes mentis: non leuiter penſat: vagationē cordis relinquit do diiudicat. Sed cum per gratiā reſpicit vagā mentē in conſiliū ſtabilitatem figit. Recte ergo nūc dicitur qui fecit ventū pondus: quia cum leues motus animi miſericorditer dignatur aſpicere: hunc p̄m̄ ad conſtantie maturitatem format. Vel certe ventus pondus facere eſt conſeſſam hic electis de virtutib⁹ gēſia p̄mixta infirmitate reſperare

Capitulum XIII. De Aſtro.
Cū ſcriptura ſancta aſtri nomina: aliquando ſp̄rit⁹ aſtrictus: aliquando iudea: aliquando remiſſa: aliquando dū bet ſerūs ſp̄s deſignatur.



vent aſter perſa horū meum ⁊ ſuant. a. i. q̄der aq̄lones quippe malignis ſp̄s intelligit. q̄der aſtrū vero qui nimis calidus vent⁹ eſt: nō immerito ſp̄s ſanctus deſignatur. quo quieſcunt tam tangit: ab iniquitatis ſue torpore liberatur. Quid autē tubet vt ſurgat vt nūmrum iſt quod mortalium corda reſtingit aduerſus ſp̄s fugiat. Aſter venit ⁊ horum perſat: vt cū aromata deſiliant: q̄ per aduentum ſancti ſp̄ritus dum mens hominum repletur: ex ea moro opio virtutum aſpergitur: vt tū ſanctorum lingua quaſi horum aſtro perſatut dicit xpi bon⁹ odor ſumus deo.

Aſtri noie iudea intelligitur ſicut p̄ ſcrip̄tā de gēnū cōuerſio loquēs dñs dicit. Dicit aq̄lone dā ⁊ aſtro noli phibere. Sicut eñ p̄ aq̄lone gēnitas ſic p̄ aſtrum iudea ſignat: q̄ quaſi meridian ſole incaluit: q̄ redemptioe in carne apparēte ſeruoem fidei p̄ima ſuſcepit. Aliquid ergo dicitur da. cum offerre deo ſue fidei munera gentilitas imperatur. Et q̄ cōuerſis ad fidē gēnibus p̄m̄ iudea cōtradit: ⁊ ad p̄m̄o retributionē celeſtiū deſignabat: ſuperere eoa qui dū ſuerant cultores ⁊ doloz vnde ⁊ poſt conuerſionē gentium petro dicit q̄re ieroſol̄ ad vros ſp̄u nūc dñtes ⁊ comediti eſt: iſta iudeo aſtro tubet ne phibeat: q̄ ebiet in fide coſſtent? papie: ne vitam gēnū repellēdo cōſiderent.

Aſtri
noie
ſp̄s ſa
c̄? ſiel
ligitur
ſicut in
eſt iſta
canticū
rit dicit
ſuſcepit
aſtor: ⁊
ſuant. a. i.

cā. iiii.

Eſa.
xlii.

menti tenuit: quid dicitur populus qui legem acceperat sibi per in pñ diam subiugari. Quando omi cor da doctorum tenet montem testamēti diaboli? pñ dicit: qui etiā in la teribus aquilonis sedet: qz mētes hominū frigiditas possidet. Bene ergo superuacui extēdi diaboli bus dicitur: qz illa corda possidet que diuina amoris gratia non replebūt.

Aquilone nomine gentilitas designatur sicut in libro beati Job ad eliu dicitur. Ab aquilone aurum uenit. Quid enim per aquilonem nisi peccati frigore conficta gentilitas designatur. Quid uero aurum non mune: nisi anime fideles exprimitur. Unde per hieremiam de quibusdam a bono reuelentibus dicitur. Quomodo obscuratum est aurum: mutatus est color optimus. Aurum quippe obscuratum uoluit qz in quibusdam claritatem innocentie uersam in culpe magni rudinem uidit. Ab aquilone ergo aurum uenire dicitur: qz per respectum gratie redemptoris a gentilitate uadum pñ dicitur: qz per respectum in sancta ecclesia pñ dicitur: qz uita fidelium multiplicatur. Ab aquilone enim aurum uenit: cum ab ip sis ydolorum cultoribus uera i do minio fides clarescat.

Aquilone nomine peccatorum frigiditas designatur: sicut esaias pñ dicitur. Quid enim aurum uenit: qz per respectum in sancta ecclesia pñ dicitur: qz uita fidelium multiplicatur. Ab aquilone enim aurum uenit: cum ab ip sis ydolorum cultoribus uera i do minio fides clarescat.

generat. Nam qz ad ferendas peccatorum mentes iudicium perturbationis uitae agitur: recte ab aquilone uentus turbis uenire pñ dicitur. Quid uidelicet consilium apertum turbis esse dicitur: quia in illo die cunctorum qui esse i carnis mortalitatem fuerint: in paulo re nuntio corda commouetur.

Capitulum. xvi. De fulgure.

In scriptura sacra fulguris uel fulminis nomine aliquando exercitatio superni timoris: aliquando miracula sanctorum: aliquando extranei iudicii sententia designatur.



Fulguris nomine exercitatio superni timoris: aliquando miracula sanctorum: aliquando extranei iudicii sententia designatur.

Eze. i.

Fulguris nomine exercitatio superni timoris: aliquando miracula sanctorum: aliquando extranei iudicii sententia designatur. Fulguris nomine exercitatio superni timoris: aliquando miracula sanctorum: aliquando extranei iudicii sententia designatur. Fulguris nomine exercitatio superni timoris: aliquando miracula sanctorum: aliquando extranei iudicii sententia designatur. Fulguris nomine exercitatio superni timoris: aliquando miracula sanctorum: aliquando extranei iudicii sententia designatur.

feriat: et ad amorē suum corda torpētia accendat: splendor ignis et de igne fulgur egrediens inter pēnata aīalia discurrat: qz spūs sanctus simul singulis atqz omnibus pñ sit: et intendit quos congerit et illuminat quos incendit uero post frigiditatem accessit ardeat et per ignē amoris qz acceptum flāmas exēploz reddant. fulgur quippe de hoc igne egrediens torpentes mentes percunt eas percutiendo excitat et inflammat: ut post amorē illius ardentes pariter et lucentes currant.

Job. xxxvii

Fulguris nomine miracula sanctorum designantur: sicut ad beatum Job a dño dicit. In aliquid mittes fulgura et tibi et reuerentia dicent tibi adsumus. Quid enim p fulgura nisi sanctorum pñ dicatorum miracula exprimitur. Fulgura qz ppe ex nubibz exēdit: sicut mira opa ex scīs pñ dicatoribus ostenduntur qz idcirco nubes uocari solent: quia et consulant miraculis et pluuī uerbis. Et qz humana corda: postqz pñ dicationē mota non fuerint: istis miraculorū fulgoribus cōturbantur pñ attestatē uident? qz ait. fulgura multiplicabit et cōturbabit eos. Sic si diceret. Quid uerba pñ dicationis tue non audiunt? pñ dicationum miracula cōturbantur. Dicit ergo ad beatū Job. In aliquid mittes fulgura et tibi et reuerentia dicent tibi adsumus. Subaudi ut mihi. Et audiunt enim fulgura cū pñ dicatorum miraculis consulant et superna reuerentia auditorum corda transigunt. Reuerentia uero dicit adsum? cum non sibi: sed dei uiribus tribuant quidquid se fortiter egisse cognoscit. Quid est enim deo dicere adsumus. Quod dñs namqz in hoc uerbo declarat obsequium. Reuerentes itaqz pñ dicatorēs sū eos dicere est adsumus illi laudē tribuere gratia quo se accepisse

ps. xvi

sentiant victoria pugnē non sibi tribuant qz operant. Et tre qd fulgura operando possunt: sed reuerenti superbiendo non possunt: uideamus fulgur uadens. Laudo cutdā ait petrus. Argentum et aurum non est michi qz a. b. hoc tibi do. In nomine iesu xpi nazarenū surge et ambula. Et apprehēsa manu ei? dextera allelauit eum et pñus cōsolidate sunt bases eius et plante et celsus stetit et ambulabat. Sy cū de hoc facto iudeorum turba fisset commota: uideamus nunc fulgur rediens ait. Aīstus acie quid admiramini in hoc? aut nos quid intuemini quasi nostra uirtute aut pietate fecerimus hūc ambulare. Deus Abraham et deus ysaac et deus iacob: deus patrum nostrorum glorificauit puerum suū iesū et paulo post. Quis nos testes sumus: si fide nominis hūc quē uidetis et nostis confirmatū nō ē? et fides qz per eum est dedit integram salutem istam in conspectu omnium uestrum. Id ergo fulgur cum petrus miraculum facit redit cū non sibi tribuit qz facit. uadit itaqz fulgura cū pñ dicatorēs sancti mira opera ostendit: sed reuertendo dicunt adsumus cū in eo qz faciunt ad potentiam auctoris recurrunt.

Fulguris nomine tremende extranei iudicii sententia exprimitur sicut ad beatū Job de diaboli damnatione dominus loquens ait. Mittet contra eum fulmina et locum alium non ferentur. Quid enim fulminum appellatione nisi tremende ille extranei iudicii sententia designatur. Que idcirco fulmina. uocantur: quia minum eos quos ferunt. Im perpetuum incendunt fulmen in amorē super diaboli uenire paulo asperat qz dicebat quē dñs ignis

Act. ii

Job. xli

Job. xxxvii

Eze. i.

interficiet spiritu ois sui ⁊ destruet
illustratione aduentus sui. Ille au
tem que in eum mittetur fulmi
na ad locum altum non feruntur:
qꝫ iustis gaudentibus solis esse re
probos ferunt. nā post creaturam
vite presentis i qua nunc triticum
sub paleis gemit: ita illo extremi
iudicii ventulaboꝝ inter tritici pa
lesqꝫ discernitur: vt nec in tritici
horreum palee transiant: nec in
palearum ignem: horrei grana de
labantur. Illa ergo fulmina locis
altum nequaꝫ tangitur: qꝫ vide
cet igne suo: nō grana sed paleas
incendunt.

Capitulum. xvij. De Tonitruo
In scriptura sacra tonitruū no
mine: aliquando incarnatus do
minus: iteꝫ ipse: aliquando pre
dicatio superni terroꝝ accipit.



propheta ad noticiam nostram:
quasi ex nubium conuulsiōe: po
lar' est qui inter nos visibiliter ap
parens ea que super nos erant: ter
ribiliter sonuit. vnde ⁊ ipsi sancti
apostoli de ei' gratia generati do
anherentes. i. illi tonitruū seruo
catis.

Tonitruū nomine predicatio
superne terroꝝ accipit vñs
beatum Job dominus interrogat
dicens. Quis dedit vehementissimū
timbr̃ cursum ⁊ viam sonantis to
nitru: timbr̃ enim vehementissimū
est vis i mensa predicationis.
Tonitruū vero via predicatio sup
ni terroꝝ accipit quē terroꝝ dñi
percipit humana corda: quātuñt

Sed qꝫ quilibet predicator verba
auribus dare potest corda vero ap
rire non potest: ⁊ nisi per internā
gratiam solus op̃s deus predican
tium verba ad corda audientū in
uisibiliter additū p̃bet: incassum
predicatio aure audientis percipit
ur que peruenit furdo oꝝ. phibe
tur se dominus vehementissimo Le
baꝫ cursum ⁊ viā sonantis tonitruū
dare afferit: qui etiā predicationis
verba tribuit per terroꝝ corda
predicant. hanc viam paul' pre
dicator egregius dum sup̃erna mi
seria terribiliter i tonaret: se a se
habere non posse conspicens disci
pulos ammonēbat dicens. Tran
tes simul ⁊ p̃nobis: vt deus ap̃er
at nobis ostium verbi: ad loquēdū
miseriā p̃pi. Qui ergo loquebat
miseria: fuit in corde audientium
eisdem miseris a domino ap̃eritū
ostium p̃cabatur. Habebat tam q̃
dem tonitruū sed daret ei desup viā
querebat. hanc viam rursum qui
daret intimabat dicens. Heqꝫ qui
plantat est aliquid neqꝫ qui rigat:
sed qui incrementum dat deus.

Capitulum. xvij. De Hīue.
In scriptura sacra nūis no
mine: aliquando candor vite cele
stis: aliquando frigida corda pra
uorum: aliquando sublimia cor
da sanctoꝝ: aliquando aduersi
sui superni iudicii designatur.



Nūis nomine candor vite cele
stis de signat
sicut p̃
tere: mi
ate nazare
tis dicit. ⁊ candidiores nazareti
sue nitidiores lacte rubicundiores
ebore antiquo saphiro pulchiores.

Tren.
iii.

Quis ens nazareorum nomine: ni
si abstinentium ⁊ continentium vi
ta designatur? Hūc nūis lacte can
didior dicitur. Hūc enim ex aqua co
gelescit que desuper venit. Lac au
tem ex carne exp̃mitur: que in in
ferioribus nutritur. Quid ergo p̃
nūis nisi cādor vite celestis. quid
per lac nisi temporalis dispensatio
nis administratio demonstratur.
Et quia plerunqꝫ continentes viri
in ecclesia tam mira opera faciunt:
vt ab eis multi qui celestem vitam
temerant multi qui terrena bñ di
spensauerant superari videantur: ⁊
candidiores nūis ⁊ nitidiores lacte
referuntur. Qui et quia per seruo
rem spiritus antiquorum ac fortius
patrum nominūqꝫ vincere vitam vi
dentur recte adiungitur. Rubicu
ndiores ebore antiquo. Dum enim
rubrozis nomen imp̃nitur sancti
desiderij flamma signē. Ebur vero
esse os magnorum animalium non
ignoramus. E bore itaqꝫ antiquo ru
bicundiores sunt: quia sepe ante hu
manos oculos nommulles preceden
tibus patribus studiū seruentioris
erant. De quibus vt totū simal
ostendatur adiungitur: saphiro pul
chiores. Et heri quippe coloris ē
saphirus. Et quia precedentes mul
tos atqꝫ ad sup̃erna tendentes per
eclestem conuersationem videntur
vincere narrantur saphiro pulchro
res extitisse.

Nūis vel grandinis nomine:
Frigida prauorum corda de
signantur: sicut ad beatum Job do
mino interrogatē dicitur. Aliquid
ingressus es thesauros nūis. aut
thesauros grandinis aperisti: que
parui in tempus hostes: ⁊ in diem
pugne ⁊ belli. Quid enim aliud in
nūis vel grandine nisi frigida ac du
ra intelligenda sunt corda prauoꝝ.
Sicut enim seruoꝝ caritas sic so
let in sacro eloquio frigore malicia
designari. Scriptum namqꝫ est. Si

cut frigidam facit asserna aqua: sic hīes. vi.
facit animam malicia sua. Et rursum
habundabit iniquitas: et refrige
rit. In frigore ergo nūis vel in ou
rica grandinis: quid accipi aptius
potest: qꝫ ita prauorum que ⁊ per
tempoꝝ frigida: et per puritatem mi
liciam percutit. Quorum tamē vi
ta domin' tolleret: quia eos ad su
storum suorum probationem ser
uat. Unde apte subiungit. Quare
parui in tempus et in diebus belli
cū aduersarius noster diabolu' ten
tare nos instituit: eorum morib' qua
si suis contra nos armis viatur: per
ipsos quippe nos seuius cruciat' s̃
nescios purgat. peccatis namqꝫ no
stris ipsi flagellum sunt. De quoꝝ
rum tali vita dum percutimur: ab
eterna morte liberamur. Unde agi
tur: vt electoꝝ nūis vite proficiat: et p̃
dita vita reproboꝝ: et vilitat' no
stre dum illoꝝ in perditio militat:
nūis dispensatione fiat: quātuñt
nūis dei non parcat: et omne qꝫ pe
rit.

Nūis nomine: sublimis
corda sanctorum desig
nantur: sicut per he
liu dicitur. Quid predi
pit nūis vt descendat in terram. Ad
psalmista ait. Lauabis me ⁊ superi
us ueniet alibabo. Quid hoc loco p̃
nūis nisi per lucem iusticie candida
accipimus corda sanctorum. Hūc
autem ducte in superioribus consti
pantur vt nūis fiant: sed cum he
ipse nūis ad terram veniunt in a
quarum iterum liquorem vertun
tur. Hūc igitur sūt predicatorum
mentes: que dum ad contemplan
da sup̃erna se erigunt: altoꝝ intel
lectu solidantur. Quos in summa co
sideratione rapuntur exirentem co
firmationis accipiunt: sed qm̃ ter
ris adhuc fraternam colectione reti
nemur: se in cinis ab alto intelle
ctu mo dificant: et in infimis humiliter
predicantes: more nūisum cor
c

Job.
xxxvij.

Job
xxxvij

da aereunt liquare rigant. Hinc
ergo ad terram de celestibus veni-
unt: cū sublimia corda sanctorum:
que tam solida contemplatione pa-
scentur: pro fraterna caritate ad hu-
milis predicationis verba descen-
dunt. Sicut enim nix terram cū fa-
cet operit: cū vero liquatur rigat:
ita sanctorum virtus per firmitatem
suam apud deum vitam peccatorum
proregit: et per condescensionem
suam quasi liquefacta aereunt ter-
ram vt fractus proferat infundit. Et
quia aqua prius ab inferioribus tra-
hitur: vt post a superioribus sparsa
reddatur: sancti quoque et cum virtu-
tis arce consistunt. unde eleuati sunt
considerant: ne alme infirmitatis ab-
fecta contemnant. Hinc ergo aque
ad terras de quibus subleuatae sunt
reducunt: dum condescendentes ius-
ti peccatoribus remittit non de-
simunt q fuerūt. Ecce in terris ad
huc Paulus fuerat. cum leges car-
naliter sapiebat. Sed ductus ad ce-
lestia: in nix versus est: quia q pri-
us infirmum sapuit ad soliditatem
vere intelligere commutauit: et tam-
en condescendens fratribus quā-
si nix ita repetit: quia post virtutis
culmina quae fuerūt indignus a
gnoscat dicens. Quia prius fui blas-
phemus et persecutor: et contume-
liosus: sed misericordiam consecutus
sū: q ignozans feci in incredulitate.
Ecce q clementer sue ibecillitatis
remittit: q vt alior equanimiter
infirmis patitur. Quasi enim ad
terram de qua sumpta fuerat. post
celum aqua rediit: dum post sue tā-
ra contemplationis archana peccato-
rum esse Paulus meminit. vt pro-
desse humiliter peccatoribus pos-
sit. Videamus itaque aqua de in-
finita soliditate vertenda qualis tra-
hatur ad summa. Hic. Sine mente
excedimus deo: Videamus quali-
ter ad ima nix redeat: vt dum liqua-
tur infundat. Hic. Sine sobrietate

mus vobis. Videamus quā manu
ducitur: vt et faciens eleuari valeat:
et subleuatus reuocari. Hic. Lari-
tas Christi viget nos. Quia igit car-
itas Christi quae sanctorum mentes
ad superna subleuat eas pro modo
ramine: pro fraterna dilectione: et
ad humilitatem cōdescensionis for-
mat recte dicit. Qui praecepit nix vt
descendat in terram.

Duis nomine: anima diuerso
superi iudicij exprimitur: si-
cut per beatum Job dicitur. Qui
timet pruinam: et ruet super eos nix.
Quid enim per pruinam: nisi tem-
poralis aduersitas. quid per nixem
nisi de supernis veniens eterna tri-
bulatio signatur. Pruinā quippe
ferus gescit. nix autem de superio-
ribus. Et sepe nonnulli dum tem-
poralia aduersa pertimescunt distri-
ctioni eterne animi diuersitas se ob-
scurant. De quibus bene per Psalmi-
stam dicitur. Illic trepidauerūt
timore vbi non erat timor. Ille nā
q veritatem tam libere defendere
appetit: sed tamen in ipso suo appe-
titu trepidat: indignationem pote-
statis humane pertimescit. Cūq in
terra hominem contra veritatem pas-
net: idem veritatis trans celi sus-
tinet. Illic peccatorum suorum cō-
fessus est: quic post idem indignitatis
sua largiri desiderat: sed tamen ne-
datis rebus egcat ipse formidat. Cū
q carnis subsidia referuando trepi-
dus preparat: ab alimentis misere-
cordie animam necat: cū pati i ter-
ra inopiam mentis: eternam habun-
dantiam sibi superne refectionis ab-
scidit. Recte ergo dicitur: q timet
pruinam: et ruet super eos nix: q cō-
culcanda in infinitis mensuris: a sum-
mis metuenda patiuntur: et cū trans
fire nolunt q calcare poterant. Ita
dicum de supernis exipiant: q tol-
lerare nequaq possunt.

Cap. XIX. De Grandine
In scriptura sacra grandinis no-

Job. vi.

Pl. xlii.

Plal
celiij.

mine: aliquando intelligitur sancto-
rum increpatio. aliquando duras fri-
gida corda prauorum.



Pl. xviij.

Dicitur. Hinc fulgore in cōspectu et
nubes transferunt grandis et carbo-
nes ignis p fulgore em nubes tran-
seunt: quia predicatorum sancti vni-
uersa mundi spacia miraculose cla-
ritate pcuunt. Qui et gradus cla-
bones ignis vocati sunt: quia et per
coreptionem ferunt: et per flam-
maz caritatis accendit. Ipsa quip-
pe libera sanctorum in crepato na-
tura grandinis conuenienter ex-
pimitur. Grandis em veniens percus-
sit: liquata rigat. Sancti autem ve-
ri corda audientium et terrentes fe-
runt: et blandientes infundunt. Hāc
quādo dum fertur: idem Psalmis-
ta testatur dicens. Virutem terri-
bilibus tuorum dicent: magnitudo
dinem. t. n. Et quādo modū blāden-
tes rigent secutus adiūxit. Mōdo
rā habundantie suauitatis tue eru-
tābunt: et iusticia tua exul.

Grandinis quoque nomine: du-
ra et frigida corda prauorum
designantur: sicut in precedenti ca-
pitulo declaratur q de nix posui-
mus. Nunquid ingressus es thesau-
ros nix. aut thesauros grādinis a-
spexisti.

Incipit liber secundus.

De ambus.

De aquila.

Cap. i.
ij.

De columba.
De turture.
De gallo.
De gallina.
De cono.
De structione.
De accipitre.
De herodio.
De milio.
De passere.
De vulture.
De musca.

ij.
iij.
v.
vi.
vij.
viii.
ix.
x.
xi.
xii.
xiii.
xiv.

In scriptura sacra autem vel po-
luti nomine: quādoq singularium
mero ponitur: aliquando redēptor
nostr designatur. aliquando diabolo-
sus. aliquando mens humana: quā-
doq autē pluraliter ponitur aliqui
designant aerie pates: aliqui mentes
ipsalium virorum aliqui superbos
metes. aliqui leues cogitantes

Capitulum. I. De Ambus.
Ambus no-
mine redēptor
nostr designat.
sicut in Job u
dicitur. popu-
lo vici

Senitiam igitur ait. Quis est
hoc loco ambus nomine: nullus signa-
tur qui corpus carum: q assum-
psit ascendendo ad celsa libauit.
Cuius senitas perfructus iudeorum
populus ignozant: quia humilita-
tis et vias quibus nos ad alta sub-
leuauit considerare noluit.

Ambus nomine: diaboli designa-
tur: sicut de ipso per dominū
ad beatum Job dicitur. Nunquid
illusus es quasi auis. Ambus siquidem
dictus est humani generis aduer-
sarius propter subtilis nature leuitatem.
Ambus et quia de natura sue

Job
xviiij

Job. x.

cuj

l. l. l.

h. l. o. p.

subtilitate superbe extollitur. aus est: quia nomenque per indignitatem superbiam se etiam lucis angelum stimulat. Et qui quasi aut dominus illi sit: dum ei in passione vincti sit: lili sui ostendit eam carnis: si laqueum abscondit diuitiantis vidit enim q oze perasperet: sed nō q videtur guttur teneret. Unde qst aut lilius diuitiantis eius laqueum p tulit: dum humanitatis eius elax momordi t.

Altius nōmine: mens humana accipitur: sicut i lib. beati Job scriptū est. Homo ad labores nascitur: et aus ad volatum. Quid enim hominis nomen: et quid exterior noster homo. i. caro: et qd aus appellat: nomen interioris: hō. i. mens signatur. homo ergo ad labores nascitur: et aus ad volatū: quia eo q caro flagellis afficitur mens ad appetenda altiora subleuatur. paulo attestate qui ait. Et licet is q fortis est noster homo corruptus: tamen is qui is intus est: renouatur de die in diem. Homo ergo ad labores nascitur: et aus ad volatum: quia inde mens ad summā enolat: vbi caro in infinitis vultus laborat.

Alucrum nōmine: aerie potestates designantur. bonorū studiis aduerse: sicut veritas ore in euangelio dicitur: quoniam sem q secus viam cecidit venerunt volucres et comedunt illud: quia nimirum maligni spiritus humanas mentes obsecantes dum cogitationes noxias ingerunt: verbum vite a memoria euellunt. Hinc rursum euidam diuiti superba sapientia dicitur. Culpes foueas habent et volucres celi nidos: filius autem hominis nō habet vbi caput suum reclinet. Culpes valde fraudulenta sit animalia: que in fossile vel specubus absconduntur. Cuius apparuerunt nūq rectis cauernibus: totiosia

anfra ctibus erunt. Volucres vero vt nouim? alto volatu se in aera subleuant. Homo ergo vulpium dolosa atq fraudulenta. nōmine autē volucrum hec ea dem superba demonia designantur. ac si dicat. Fraudulenta et elata demonia in corde nostro. i. in cogitatione superbie: inueniunt habitationem suam. filius autem hominis nō habet vbi caput suum reclinet: id ē humilitas mea requiem in superba mente nō itra nō inuenit.

Alucrum nōmine: mentes spirituum designantur: sicut in eua ngelio dōmūs cū similitudinem regni celestis ex grano sy napsi denūciaret dixit. Cui simile est regnum dei: cui simile estima bo illud. Simile est grano sinapis q accipitum homo misit in hortus suum et circuit: et factum est tinar = boze magna et volucres celi requie uerunt in ramis eius. Ipse est granum sinapis qui in horti sepultura plantat: arbor magna surrexit. Branum nanq fuit cum moreretur arbor: cui resurgeret. Branus per hū militatē carnis: arbor per potentiam maiestatis. Branum: quatiē dūmus cum et nō erat aspectus: arbor autem / quā speciosus forma pē filijs hominum. Lilius arboris rami sancti predicatorēs sunt. Evi deamus q late tendantur: quid de eis dicitur. In omnem terram exiit sonus coriet in fines orbis: ter re verba eorum. In istis ramis volucres requiescunt: quia sancte animē que quibusdam virtutum pen nis eterna cogitatione se subleuat in eorum dictis: atq consolatio nibus ab huius vite fatigatione respiciant.

Alucrum nōmine superbo rum mentes designantur: sicut in libro beati Job ab helu dicitur. Qui docet nos super timentia terre: et super volucres celi cru

lu. xij.

ps. xviij

dit nos. Iumenta terre sunt quosque vite carnalis ima appetunt. Volucres celi sunt qui superbe curiositate studio sublimia percontantur. Illuvio dō sedeponunt infra q stitit in inquirendo se eleuant ultra q possunt. Illō in infinis volupias deicit carnis: istos quasi i superiori b^o erigit libido curiositatis. Illis per sacra eloquia dicitur. Nolite fieri sicut equi et mulus quibus nō ē intellectus. Istorum superbus laboz increpat cum dicitur. Altiora tene quesieris: et fortiora te ne scrutatus fueris. Illis dicit mortificate membra vestra que sunt. i. c. f. omē in mundiciā i. c. m. istis dicit. He mo vos decipiat per phias: et iā. f. Docet ergo nos de^o super timentia terre: et super volucres celi erudit nos: qd vū hoc q sum? agnoscimus nec carnis nos infirmitas decet: nec supbie spūs eleuat. Ille deſcendū ſinis ſubjicitur: nec ſupbendo de ſublimibus inſamur. Qui eñ labi tur carne ſumētor appetitū pſter nitur: qui vō extollit mēte more vo lucrum: quaſi leuitatis penna ſub leuatur.

Alucrum nōmine: cogitationes designantur. unde Abraham cū ad occaſum ſolis ſacrificium of ferret: inſtiteres aues pulit. quas ſtudioſe nō oblātū ſacrificium rape rent abegit. Quid enim p aues: nō ſi peruerſas cogitationes accipim? Sepe enim ē corda iuſtorum ſub ore cogitationes polliſit. frenarū rerum delectationes tangunt: ſed dum citius manu ſancte diſtrictis abiguntur: feſtine agitur ne cordis facie: caligo operat: que hanc ē er illicita delectatione tangēbat. Iſtam ſepe in ipſo orationis ſacrificio ſpo tūneſe cogitationes ingerunt: que hoc rapere vel maculare vācant q in nobis ſcietes immolamus. Sed nos cū in ara cordis ſacrificium deo offerimus exemplo abrahe hoc ab

immūdia volucris cuſtodiam? ne maligni ſpūs: et peruerſe cogitationes raptant q mēſ noſtra offerre ſe deo viliſter ſperat.

En scriptura ſacra aquile nōme aliquando maligni ſpiritus. aliqua dō preſentis ſeculi potēſtates. aliqui vero ſpiritualiter Iohannes euāgelia vel ſcarnatus domini. alioſ dignitas humane conditionis. alioſ quando ſubtilis ſanctorum intelli gentia. aliqua dō electorum anime designat.

Cap. II. De Aquila



Quila rum nō mine: malit gni spi rit? ex primū dū lere mia at testat d att hic. iij.

Velociores fuerunt aquiles celi pte citiores noſtri. Iſſecutores enim noſtri aquiles celi velociores ſunt: cum tanta contra nos maligni ſpūs ritus ſciant: vt ipſas et aerias potēſtates in ſtationibus malicie pite videantur.

Aquila vocabulo potēſtas terrena figurat: ſicut p Eſechielem dicitur. Aquila grādis magna ram alari longo membrozum du ctu plena plumis: varietate venit ad libandū: et tūte mēdullam ce dit: ſummitatem frondum euella uulſit. Que ves aquila: quis al? q ſi abuchodonofor rex babilonie de ſignatur. Qui pro ſimilitate exer citus magnarum alarum pro diu ſtantitate temporis: lōge membro rum ductu pro multis vō diuerſa plena plumis: pro innumera autem terrene glorie compoſitione: plena varietate deſcribitur. Que venit ad

c. ij

Ro. v.

mat. xij
2 mar.
iij.

mat. vij
2 lu. ix.

libanum: et tulit medullam cedi ⁊ summitez frondum eius euulsi: quia iudee celsitudinem petens non bilitatem regni eius quasi cedi medullam abstulit. Et vbi tenuissimam regum prolem a regni sui culmine captiuando susculit: quasi summitem frondum eius euulsi.

Aquile nomine: spālitur Iohannes euangelista vel incarnatus dominus exprimitur. An de Ezechiel dum suū animalis specie euangelistas quatuor se vidisse describeret: in eis sibi hominis leonis bonis ⁊ aquile faciem apparuisse testatur. quartū proculdubio animal Iobem per aquilam significās qui volando terram deseruit: quia subtilem intelligentiā internā misteria verbum videndo penetrauit. Qui nimirum prophete sententia ipse quoque Iohānes in reuelatione sua de semetipso non dissonat dicēns.

Animal primū simile leoni. Secundū animal simile vitulo. Tercium aial: habēs quasi facies hominis: ⁊ quartum aial: simile aquile volanti. Et quis singula ad vnumquodque euangelistam recte conueniant: dum alie humane naturatōis ordinem: alius per mūdificatōis mactatōis quasi vitulū mortē: alius potestatis fortitudinem: quasi leonē clamorē insinuat: altius naturatē verbū intēns: quasi otiū solas aquila asperat. possunt tamen b quatuor animalia ipm sui caput cuius sunt mēbra signare. Ipse nanq; et hō est: q; naturam nostrā veraciter suscepit: et vitulū: q; pro nobis patenter occubuit: ⁊ leo: q; pōnitutis sue fortitudinē suscepit: mortis vinculum rupit: ⁊ ad extremū adlaq; ad celū de q; uenerat rediit. hō q; nascendo, vitulus mortēdo, leo resurgēdo, ad la ad celos a se dēdō vocatus est.

Aquile nomine: dignitas humani conditionis exprimitur:

sicut per beatū Iob dicit. Dies mei pertransierūt sicut aquila volās ad ecam. Aquila etenim altovalde volatu suspenditur: et annisū prepeti ad echera libatur: sed per appetitū ventris terras expent: sefecit a sublimibus repente deorsum fidet. Sic se humanum genus in paren: te primo ad ima de sublimibus corruit q; nimirū conditionis sue dignitas in rationis celsitudinem: quasi i aeris libertatem suspenderat. Sed quia contra preceptum cibum veritatum contigit: per ventris concupiscentiā ad terras venit: et quasi post volatum carnibus pascatur: q; illa libere cōtemplationis in spiracula perdidit: ⁊ deorsum corporeis volu ptatibus letatur. Sic ergo adla volans ad ecam dies nostri velociter transiunt: q; quo ima petim⁹ sub sistere inuita phibemur.

Aquile nomine: subtilis san: sicut ad beatum Iob a domino sub interrogatione dicitur. Nāquid ad preceptum tuum eleuabitur aquila: ⁊ arduus ponet nidū sibi. Quid enim per aquilam nisi subtilis san: eorum intelligentiā: ⁊ sublimis eorum cōtemplatio figuratur. Lunetatum quippe autum vltus acet: aquile superat ita vt sola radius fixos in se oculos eius nulla lucis sue conuersione reuerberans claudat. Ad preceptum autem dei eleuatur aquila dum iustionib⁹ diuini obte perans in supernis suspenditur fide lum vira. Que et in arduis nidum ponere dicitur: quia desideria terre na despiciens spe tam de celestibus nutritur. In arduis nidum ponit: quia habitacionem mentis sue in abstracta et iustina conuersionem non conuulsi. Interrogat ergo domus: nam beatum Iob dicens. Nāquid ad preceptum tuum eleuabitur aquila: et in arduis ponet nidum suum. Sic si diceret vix ad meum quā q; exa

Iob. 8.

Mat.
xxiii.
⁊ luc.
xvi.

terius precipio b intrinsecus gratia occulte largitatis inipiro.
Aquilarum nomine: electorum anime intelliguntur: sicut de egressis fidelium animabus in euangelio veritas testatur dicens. Quib⁹ fuerit concupiscentia luc congregabuntur: et aquile. Sic si aperte dicat. Qui celesti sede in camatus redēptio: nosse preloco electorum quosq; animas cum carne solueri ad celestia subleuabo.

In scriptura sacra columba de nomine. aliquando manifestudo dñi intelligitur. aliquando christus totus. i. caput eius corpore. aliquando spirit⁹ sanctus. aliquando sancta ecclesia.



hic. xxv

Columba de nomine: māsue tudinis in felicitatē sicut ppheta dicitur. Deserta facta ē terra a facie ire columbe ⁊ a facie ire furoris domini. Quod dicitur columbe pcederat b furorem domini subiuuāt. Colūba nanq; valde simplex est animal: Et quia i dñi nulla furoris inequalitas serpit furorem domini tram columbe nominauit. Et enim diuine obstrictionis vim i periturbabiles de monstraret: et tram dixit et columbe. Sic si apertius diceret. Ditracti fudiciū. in conuulsi exeret: q; per manens manifestus punit. Cū ⁊ i extremo iudicio in semetipso in conuulsi magnē nullā uicissitudinē

ac mutabilitate variatur: sed tamē electis ac reprobus nequaq; sub spe eiusdem incommutabilitatis offēditur: q; tranquillius iustis: ⁊ tratus parēbit iniustis. Tese enim confācia intra semetipso de seferunt. unde et eorum mentes eque vniū respiciant: sed non equaliter modo dēficent quia et istis cum benignum. offēdit aīa acta iusticia: et illis terribilis culpa. Hoc itaq; loco furor domini non perturbatione diuine subfāctis super peccatores male sibi conficiōs examinatio iusta vindicta. Quis enim cum tranquillum in iudicio videat: q; tamen ferentis de ab illo non dubitante cū suis moribus perturbatis putant. Hoc vniūnam quoties in vīa vite presentis agit: vt de qualitate vident iudicis mortalium cor de deocantur. Nam cum vno ad iudiciū pergunt. alius innocente confatus: alius culpe: ante prolata sententiam adhuc tacentē iudicē vtriq; sustinet: ⁊ in culpe debitor graue contra se trā boapū iudicia silentium perspicit: q; tram sibi denūciat perturbatio iudicis: ⁊ recordatio prauiatū. Quia et si ad huc foris rei sententia non damat iustitiam tam grauitur conscientia accusat. At contra iustice amicus de cementis vultum conspicit: fed in vno de testimonio bone recordatio mē huius latet. Et quo apud se q; me tuat non habere omne q; apud se mēte sum est blandum videt.

Columbe nomine: spūs totus. i. caput cum corpore suo: q; est ecclesia designatur. Cūde per legem turtur vel columbe in figurā nostris sacrificiis secari guttur: nō penitus abscondit: ita vt post mortem caput corpori iūderet. Quis enim caput nostrum est: nisi redēptio: generis hūani. Cui

Apoc.
xij.

scriptum est. ipm caput dedit sup̄a ecclesia q̄ ē corpus ipsius. Quē cūz iudet p̄sequeretur nomen eius dele re de terra conati sunt. Quos crucifixum et sepultum viderēt: h se ab amore omnium dūstili ē credi derunt. Sed caput columbe v̄tur turis r̄ incūsus est: r̄ tamē a suo co porē dūsum nō est: q̄ ex eo q̄ me diator dei r̄ homi. r̄ caput omnium nostrum: r̄ vere mūdationis hostia pro nobis morte pertulit: om̄s nos sibi verius in ipsa sua morte cōmū xit. Et per hoc q̄ se nostris oculis vi sibiliter subtrahit nostris se menti bus inuisibiliter radicauit. Post sectionē igit caput turis vel co lūbe suo corpore inheret: quia dū sum ab ecclesia nec mors interue niens diuidit. p̄secutores igitur peregerunt hoc q̄ perniciose mol ti sunt: intulerunt mortem. v̄t ab eo abscederent fideliū deuotionē: s̄z inde fides currit: vnde se hanc inuictum crudelitatis extinguere credi dit. Quos se estimant: eius miracu la persequēdo abscedere: hoc nim rum compulsi sunt nescendo dilata re. Caput ergo columbe vel turis incūsum inhest corpus: quia pro nobis quidem redeptor: noster pas sus est: sed a nobis per passionē se paratus non est.

Mat. iij

Alūmbe nōmīne: sp̄s sanctus designatur: sicut per Mattheum euangeli stam dicitur. Baptizatus autem Iesus confessus ē celi et vidit sp̄ritum dei descendente. sicut columbam et manentem super se. Unde et ipse Johannes baptista ait. Quia vidi sp̄ritum descendente: quasi columbam de celo et mā stit super eum. Bene autē sp̄ritus reconciliator in columba q̄ multus simplex: et autē apparuit v̄t se v̄delicet nature simplicitatē per hūc speciem animalis ostenderet: sp̄it

us enim sanctus discipulū effugiet fictum: et eum in quem descendit manifestum mitemq̄ ac misericor die superne preconem ministrumq̄ doceret mundo esse futurum: sicut oēs q̄ sua ḡra cōnt renouādi simplices ac mundi cordes admoneret in greditura q̄ sp̄ritum est. Senti t̄ de omnino in bonitate et simplici tate cordis. q̄. quoniam in malio lam animam non. i. f. nech. m. c. f. p. Bene ergo super dñs sp̄ritus sanctus in colūba apparuit: qui non venie bat v̄t peccata tam per xelum percū teret: sed adhuc per manifestudinē tolleraret. Quis enim eius iusticiā ferret: si p̄m̄ q̄ nos per manifestu dinem colligeret culpas nostras: p̄ xelum rectitudinis examinare vo luit. Homo ergo pro hominib⁹ factus mitem se hominibus p̄bit noluit peccatores ferire: sed colli gere. p̄m̄s voluit manifeste corri gere: v̄t haberet quos post mūdā in iudicio saluaret.

Alūmbe nōmīne: sancta ecclesia sine quolibet ele cta anima designatur: sicut eidem vel ecclesie vel anime veri luminis v̄tēs quas te mpus vernale prestolanti per sp̄m̄ vocem dicitur. Surge propterea anima mea co. m. for. m. i. v. p̄as eni m̄s transiit. i. a. et re. flores a. in. t. n. Sine enim sancta ecclesia sine vnaquēque electa anima celestis pon so est: amica per amorem columba per sp̄ritum: foemola per motum pulchritudinem. Quē cum tam de corruptione carnis educatur et procul dubio hyems transiit: quia p̄se mens vite temporis abscedit. Amber quos absit et recedit: quia quā ad contemplantum in sua substantia omnipotentem deū educitur: iam verborū gutte necessitate nō erit. v̄t pluvia debeant predicationis infusā hāc q̄ m̄m̄ an dare possunt: a pluu v̄i debet. Licet appent flores i fr̄a: q̄ cū

Sap. i

de eterne beatitudinis vita quēdā suauitatis p̄m̄oxia p̄gnare anima cepit: quasi tam in florib⁹ odorata erit: q̄ post q̄ egressa fue rit in fructu v̄tius habebit.

Capitulum. V. De Gallo.

In scriptura sacra galli nōmīne sanctus p̄dicator de signatur.

puer.
xxx.Job.
xxviii.

ne gradiuntur r̄ quantum q̄ incedit felicitatē. Et eo fortissimus bestiarū ad nullū pauēbit occur sum. Gallus succinetus lumbos r̄ arcos nec est rerū resistat ei. hinc bea tum Job dñs interrogat dicens. Quis posuit inuiscerib⁹ hominis sapientiā vel quis dedit gallo intel ligentiā. Sapientia quippe diuini spiritus inspirata trivideris hominis ponitur: q̄ m̄m̄ q̄m̄ ad electo rum numerū spectat nō in solis vo cibus sed etiā in sensibus datur: v̄t iusta q̄ loquitur lingua: v̄t uat con scientia r̄ lux eius tanto clari⁹ res p̄senteat in superfluo: q̄to veritus inardescit in corde. Magna tamen laboris est hoc q̄ additur: vel quis dedit gallo intelligentiā subalo ri adhuc expositioe oscutere. Quia nāq̄ hoc loco alij n̄ p̄dē catores sancti designantur: qui in ter tenebras vite p̄sentem student venturam lucem predicando quasi cantando nunciare. Dicunt enim. Non p̄cessit dies autem appropinquant. Quia vobis suis som

nus nostri corporis excurant elamantes: hora est etiam nos. i. f. Et rursum. Euigilate iusti et nolite peccare. Intelligentia autem doctorum tanto esse subtilior debet: q̄to se ad penetranda inuisibilia exerceat quanto nichil materiale de scitit quāto r̄ p̄uocem corporis loquens omne q̄ est corpus trā sit. Quē tamen p̄fecto m̄m̄m̄ summis congrueret: n̄ cam cantanti gallo. i. p̄dicanti doctori sp̄e summorum condito: ministraret. Intelligentiā quoq̄ gallus accipit v̄t prius nocturni temporis ho ras discutiāt: tunc demū vocem exortationis emittat: q̄ videlicet sanctus quicq̄ p̄dicator prius in auditibus suis: qualiter vite considerat: tunc demū ad erudi dum congruam vocem predicationis format. Quasi enim horas noctis discernere est peccatorum me rita diluicare. Quasi horas noctis discernere est actionum tenebras apta increpationis voce corri pere. Gallo itaq̄ intelligentia de super tributur: quia doctori veritatis: v̄t credionis virtus v̄t nouerit quibus quid quando vel quomodo inferat diuinitus ministratur. Non enim vna eademq̄ cum ceteris exhortatio conuenit: quia nec dictos per motum qualitas aspi cigit. Sepe quippe alijs officium: quē alijs profunt. Nam r̄ plerūq̄ herbe quē hec animalia rescunt: alta occidunt. Et lenis sibiis eā nungat catulos instigat. Et inedi camentum q̄ hunc morbum inē mit alter vires fungit. Et panis qui vitam fortium roborat: paruulorum necat. p̄so qualitate audientium formari debet sermo do ctorum: v̄t ad sua singulis congrua: tamen a communis edificatio nis arte nāq̄ recedat. Quid enim sunt intente mentes audientium

nisi quasi quedam in cithara ten-
tiones stricte cordarum. Quas re-
gendi arte: vt non submerissi
dissimile canticum faciat: dissimiliter
pulsat. Et idcirco corde confon-
sono modulationem reddidit: quia
vnoquidem plectro: sed non vno
impulso fertuntur. Unde et doctor
quosq; vt in vna cunctos virtute ca-
ritatis edificet: vna doctrina non
vna eadēq; exhortatione tagere cor-
da audientium debet. Habemus
vero aliud qd de huius galli intelli-
gentia cōsiderare debeamus: quia
p̄fudio ab hōis nocte valeiores
ac p̄ductiores edere cantus solet:
cum vero matutinum iam tempus
appropinquat leuiores et minuto
res omnimodo voces format. In
quibus galli huius intelligentia
quid nobis insinuat cōsiderata pre-
dicatorum discretio demonstrat:
qui cum iniquis adhuc mentibus
predicant alius et magnis vobis
eterni iudicii terrores intimant:
quia videlicet quasi i profunde no-
ctis tenebris clamant. Qui vero
iam auditorum suorum cordibus
veritatis lucem adesse cognoscunt
clamorū sui magnitudinem inle-
uitatem dulce vertunt: et non tam
illa que sunt de penis terribilia: q̄
ea que sunt blanda de premiis pro-
ferunt. Qui etiam tunc munitis vo-
cibus cantant: quia propinquante
mane subtilia quocq; de iustit̄is
predicat: vt sequaces sui eo minu-
tiora quocq; de celestibus audiant
quo luci veritatis appropinquant
et quos dormientes longus galli
clamor excitauerat vigilantes sus-
cillos delectet: quatinus correcto
cuiuslibet cognoscere de regno sub-
tiliter dulcia libeat qui prius de iu-
dicio aduersa formidabat. Est ad-
huc aliud in gallo sollerter inueni-
dum: quia cum tam edere cantus
parat: prius alas excutit et tunc

sum feriens vigilatorem reddit.
Quod patenter cernimus: si san-
ctorum predicatorum vitam vigi-
lantem videmus. Ipsi quippe cum
verba predicationis mouent prius
se infancis actionibus exercent: in
semetipsis torpentes opere alio-
rum excitet vocēs: sed ante se per sub-
limia facta exautiunt et tunc ad be-
ne agendum alios sollicitos red-
dunt. Ipsi quoque cogitationum alis se
metipsos ferunt: quia quicquid
in se inutiliter respicit sollicita inue-
stigatione deprehendunt: distracta
animaduersione corrigunt. Ipsi quoque
sua pumire scilicet curant: et tunc
que altorum sunt punienda denun-
ciant. Ipsi quoque ergo alis insonant q̄
cantus emittunt: quia autēq; verba
exhortationis proferant: omne qd
locuturi sunt operibus clamant.
Et cum perfecte in semetipsis vi-
gilant: tunc dormientes alios ad
vigilias vocant. Sed vnde hoc tā
ta doctrix intelligentia: vt et sibi p̄-
fecte vigilet et dormientes ad vigi-
lias sub quibusdam clamoribus pro-
ducit: quibus vocat: vt et peccatorum
tenebras prius caute discutiat: et
deinceps postmodum lucem predi-
cationis ostendat: vt singulos iuxta
modum et tempora congruat: et si-
militer omnibus que illos sequatur
ostendat. Unde ad tanta et tam
subtiliter tenditur: nisi insecutus
ab eo a quo est conditus vocatur.
Quia ergo latus tante intelligenti-
e: non predicatoris virtus est:
sed auctoris recte per eundem au-
ctorem dicitur. Quis dedit gallo
intelligentiam. Ac si diceret nisi
ego qui doctorum mentes quas
mirare et nichilo condidi ad intelli-
gēda que occulta sunt mirabiliter
instruxit.

Capitulum Sextum.
De Gallina.

In scriptura sacra Galline
nomine aliquando sapientia
dei denotat.



Mar-
tini.

Alime note a penna dei galli
gnatur sicut p
ipsum i
enage
illo dicit
turbe
rurales
Iherusalem que occidis prophetas
quotiens volui congregare filios
tuos sicut modis gallina pullos su-
os sub alas et noluisti. Non est in
tursum nomen galline. Attendite
ceteras aues. Multe aues
ante nos fetant: calefaciunt pullos
suos: nulla sic quis infirmatur et
pulis quomodo gallina. Hic undi
nes: anseres: et ciconias videmus
extra nidos suos nec cognoscimus
vtrum fetus habeant. At vero gal-
linam cognoscimus in infirmitate
voci et in relaxatione plumarum
Tota mutatur affectu pulorum
quia infirmi sunt infirmam se facit
Quia ergo et nos infirmi eramus
infirmam se fecit sapientia dei: q̄
vt scribit Iohannis primo. Verbi
caro factum est: et habitauit in ho-
bis. Et vidimus gloriam eius glo-
riam quasi vnguenti a patre ple-
num gratie et verita. vt sub aliis
eius speremus.

Capitulum Septimum.
De Gallo.

In scriptura sacra comu-
nime: aliquando gentilitas
intelligitur: aliquando plebs
iudaica: aliquando quilibet
predicator.



Qui
nō mīe
gentili-
tas in-
telligi-
tur: vñ
de ad
beaty
iob no-
mīo i
terro

Iob
xxviii.

Pa-
cūli

gare dicitur. Quis preparauit cor
no escam suam quando pulli eius
ad dominum clamant vagantes
eo qd non habeant cibos. Quid
enim coruus pullos suos no-
mine: nisi peccatis ingra designat
gentilitas. De qua per propheta
tam dicitur. Qui dat fumentis es-
cam ipsoz: et pullos coruorum
in uocantibus eum. Fumenta quip-
pe escam accipiunt: dum sacre
pabulo mentes dudum brute sa-
tisiantur. Pullos vero coruorum si-
lis folis gentium esca datur: et eo-
rum desiderium nostra conuersa-
tione refectur. Iste coruus esca
fuit: dum ipsum sancta ecclesia
reteret: nunc escam accipit: quia
ipse ad conuersationem alios ex-
citat. Cuius videlicet pulli id est
predicatores ex eo editionem in se
pescunt: sed in turibus redema-
ptos sui. Unde bene dicit. Quan-
do pulli eius ad dominum clamant
Nihil enim sua virtute posse se
sciunt: et quāuis animarum lucra
pils votis esuriant: ab illo tamen
qui cuncta intrinsecus operatur:
hec fieri cōspiciunt. Alia enim fide
cōspēdunt: q̄ sicut cepisse ap̄lus
scribit prima ad corinthios. terio-
nes qui plāst et aliquid neq; qui
negat: sed qui i crematū bat de.
Quod vero dicitur est vagan-
tes eo qd non habeant cibos in hac
vagatōne nichil aliud q̄ est uani
vni predicatorum vota signantur
qui vni in ecclesie suum recipere.

populos ambiunt: magno ardore succensimunc ad hos nunc ad illos colligendos desiderium mittunt. Quasi quedam quippe vagatio est ipsa cogitationis elusio. Et velut ad loca varia mutatis nutibus transiunt: dum pro adunatis animabus i modos in numeros in partes diuersas elusente mente disciunt.

Proest corui nomine nigra p infidelitatis meritum plebs iudaica designari. Nam pulli eius ad domini clamare referuntur: ut eidem coruo a domino esca preparetur: quia nimirum sancti apoli plebs israelitice carne generati dum pro gente sua pces ad dominum fundit: qsi pulli coruorum cum de qua carnaliter editi snt spirituali intelligtia parente populi pauerunt. Hgitur di pulli eius clamant esca coruo preparatur: dum apostoli exorant plebs dudum per fida ad cognitionem fidei ducitur et ex p dicatione filiorum quasi ex pulloz voce saturant. Illud tamen in hoc versu debemus solliciti intueri: q huc coruo dicitur esca pami pulis clamantibus et postmodum vagantibus preparari. Clamantibus namq pulis coruo esca preparata est: cum predicantib apostolis verbum dei iudea audientis mo in tribus milibus mo in quinq milib spirituali est intelligentia saturata. Sed eis per reproborum multitudinem: crudelitatem suam contra predicantes exerceret et quasi pulloz vitam necaret: idem pulli viuersa mundi parte sunt dispersi. Unde et eisdem carnalibus patribus spirituali predicatione resistentibus dicit. Quibus oportebat pami loqui verbum dei sed q repellitis illud et indignos vos iudicatis eterne vite: ecce conuertimur ad gentes scientes profecto q postq

gentilitas crederet: etiam iudeam ad fidem veniret. Unde scriptum est. Donec plenitudo gentium introiret: et sic omnis israel saluus fieret. Quia igitur summopere fa cti apostoli et studuerunt prius audientibus predicare et postmodum resistentibus exempla conuerse gentilitatis ostendere: quasi elusente pulli huc coruo escam suam et prius clamando et postmodum vagando quiescerunt. Unde enim vagantur pulli inde escam coruius inuenit: quia dum per laborem predicationum conuersam ad dominu gentilitatem iudaicus populus respiciat extremum quoq sulticiam sue erubescit infidelitatis: et tunc scripture sacre sententias intelligit. cum prius q sibi eas gentibus imonuisse cognoscit: atq completa vagatione pulloz: ad percipiendam sacra eloquia os cordis aperit: quia peractis in mundum cursum apostolorum ea sero spiritualiter percipit: a quibus diu perfidia se stringente seimant. Que q omnia solius diuine potentie virtus operum recte dicitur. Quis preparauit coruo escam suam quando pulli eius ad domum clamant vagantes eo q non habeat ab eos: subaudi mihi ego qui in fidelem populum filijs suis exhortantibus tolero et predicantibus parco atq ad alia vagantibus conuertendum in fide sustineo.

Et adhuc aliud q de coruo moraliter possit intelligi. Et videt naq apollus vt fertur escam plenam prebere dissimulat prius q plumescendo nigrescat. Eosq in eadem affici patitur: quo ad vices in illos per penuriam nigredientis sua similitudo videtur.

Qui huc illuc vagantur: in

nidoz abozum expetunt aperto ore subfidium. At q nigrescere ceperint tato eis prebendo alimta ardentius requirit: quato illos alere diutius distulit. Coruius pfecto est dictus quisq predicator: q magna voce clamat dum peccatorum suorum memoria atq cognitionem infirmitas propie quaz quadam coloris nigredinem parat. Cum quidem nascitur in fide discipulus fortasse adhuc densare infirmitate prius non nascit fortasse a peccatis prius memoriam auertunt: et p hoc eam q ad sumi oportet contra butum mundi gloriam humilitatis nigredinem no offendunt. Id velut ad accipiendam escas os aperit: cu dicit de secretis sublimis querit. Sed eis doctor suus alimta p damentorum sublimiu tanto minis tribuit quato illos peccata pterita minis digne desere cognoscit. Ex pectat quippe atq admonet: vitanore vite presentis prius per penitente lamenta nigrescat: tunc deini congrua predicationis subtilissime nutrimenta percipit. Coruius impulsus ora instantia respicit: sed ante in eis penuriam nigredie indit corpus querit: et discretus doctor interna miseria eorum sensibus non misit: quos adhuc ab hoc seculo nequaq se abieisse exortat. Quato igit discipuli cederet p cultum vite presentis minus quasi nigrescant: tanto per abum verbi interioris minis replentur. Et quo se a corporal gloria non aueriant: eo ab spirituali refectione seimant. Si vero in cessione vite preterite lamenti sui genitibus velut nigrescentibus plumas pferit: illico in contemplationem doctor ad escam de sublimibus deferendam quasi pulloz refectionem cogitans coruius volat. Qui eis hianibus in ore abum

reuoat: dum ex ea intelligentia q ceperit elusentibus discipulis alimta vite loquendo subministrat. Quos tato ardentius de superis reficit: quato verius a mundi nito re nigrescere penitente lamentano re cognoscit. Pulli autem dum nigro se penarii colore vestiunt: de se etiam volatum permittit: quia quo magis discipuli abiecta de se sentiant q magis sese despicietes affigunt: eo amplius spe puctua sui in alioa pollicentur. Unde et curat doctor: se hianit alere: quos tam per quedam iudicia pueri posse talia pdesse. Idne enim tibi mothei paulus admonet velut plumescentes pullos sollicitus nutrire dum dicit. Que audisti a me per multos testes hec commenda fidelibus hominibus: qui idonei erunt: alios docere. Qui doctri ne discreto dum caute a predicatione custoditur: et diuinitas largior copia predicationis datur. Dum enim per caritatem compati afflictis discipulis nouit dum per discre tionem congruam doctrine tepus intelligit: ipse non solum p se sed etiam pro eis quib laboris sui iudicia impendit: maiora intelligentie munera percipit. Unde hic aperte dicit. Quis paruerau coruo escam suam: quando pulli eius clamant vagantes eo q non habeat ab eos. Cum enim pulli vt sentitur clamant coruo esca pparatur: quis dum verbum dei boni auditores elusunt pro reficiendis eius maiora doctoribus intelligentie dona tribuunt.

Quozum nomine sancti predicatorum designatur sicut per salomonem dicitur. Quam qui subannat patrem et qui despicit parum maris fuisse: effudit illum corui de trentibus. Idcirco quid dum diuina iudicia deprehendant substat.

puerbo.
ffp.

patrem. Et quilibet hereticus dum sancte ecclesie predicationem fecit dicitur illius extendendo contentum: quid aliud quam partum matris despiciunt. Quia non immerito eorum quocumque matrem dicimus: quia de ipsa exeunt qui contra eam loquuntur: Iohanne attestante qui ait. Et non bis exierunt: sed non erant ex nobis. Nam si fuissent ex nobis permansissent vitæ nobiscum. Quia vero de totoribus veniunt: cum predicationes virtutis ad offensionem sancte ecclesie a sacrosanctis librorum fluentis procedunt. Qui recte etiam coram vocati sunt: nequaquam de iusticie luce superbiunt: sed per humilitatis gratiam peccatorum in se negreduntur consistunt. Unde etiam ab electorum ecclesia dicitur. Nigra sum: sed foetosa. Et Iohannes ait. Si detrimus: quia peccati. n. h. i. n. f. Qui videlicet coram subfammante oculis effodunt: quia peccatorum ac per merita hominum in tentationem veniunt.

Capitulum. VIII. De strutione
In scriptura sacra strutionis nomine: aliquando quilibet hypocrita: aliquando synagoga: aliquando gentilitas: aliquando hypocritis designatur.



Strutionis nomine: hic poenitentia designatur: sicut et dicitur Job. Strutionis simul est penne herodii et accipitris. Quia herodium et accipiter nesciat aures reliquas quantovolatus sui velocitate transcedant. Strutio vero per

ne eorum similitudinem habent: sed volatus eorum celeritate non habet. Et terra quippe elevari non valet: et alas quasi ad volatum spiritus erigit: sed tamen nisi se a terravolando suspendit. Ita nimirum sunt omnes hypocrite: dum bonorum vitam simulant: imitatione sanctificationis habent: sed veritatem sancte actionis non habent. Habent quippe volandis penas per species: sed in terra repunt per actionem: quia alas per figuram sanctitatis extendunt: sed causam secularium pondere per gravat: nullatenus a terra subleuantur. Unde et spiritus phariseorum reprobus: bano dominum quasi strutionis penam redarguit: que in opere aliud exercuit et in colore aliud ostendit dicens. Et vobis scribe et pharisei hypocrite: quia similes estis sepulcra dealbatis: que foris quidem apparent hominibus: spoliatus autem sunt plena ossibus mortuorum. Ita et vos apparetis hominibus iusti: interius autem pleni estis avaritia et iniquitate. Sic si diceret. Sublevaris vos videt spiritus pene: sed in infimis vos deprimunt podus vite. De quo potest per prophetam dicitur. Filii hominum: vique quo gratia habemus adque in consideratione strutionis huius de accipitre et herodio attentius perpendamus. Accipitris quippe et herodii parva sunt corpora: sed penes densioribus sunt. Et idcirco cum celeritate transvolant: quia eis par est ictus qui aggravat multum qui levat. Et contra strutionis penne induitur et immanis corporis gravitas: ut si volare appetit ipsa penam: paucitas molem tantum corporis in acra non suspendat. Bene in herodio et accipitre electorum persona signatur: qui quidem in hac vita sunt: sine ictu locum: cuius per cotagione esse non possunt. Sed cum eis par est ictus qui deprimunt: multa virtus bonæ actionis suppetit.

Matth. xxiij.

Ps. lviij.

illos in superna sustollit. Et contra hypocritas: et si facti pauci que elevent: perpetrat multa que gravent. Neque nulla bona agit hypocrita: sed quibus ea ipse deprenat: multa per nescia committit. Idcirco ergo penne et corpus strutionis non subleantur: qui parvum boni hypocrite multitudo paucæ actionis gravat. Hoc quoque ipsa strutionis penne ad penas herodii et accipitris similitudinem: cominus habet: virtutis vero similitudinem non habet. Illorum namque conclusæ et firmiores sunt et volatu acri: premere virtutis sue soliditatis possunt. Et contra strutionis penne dissolutiores volatum sumere nequeunt: quo ab ipso qui premere debuerant aere transceduntur. Quid ergo in his aspectibus: nisi et electorum virtutes solide volantes: virtutes humani fastidii finant. Hypocritarum vero actio quilibet recte videtur volare non sufficit: quia videlicet fluxe virtutis penam humane laudis transperat. Sed ecce cum visus eundem bonorum: malorum qui habitum certum cum ipsam in electis ac reprobis professiones peccati videmus: unde intelligentie nostre suppetit: virtutes electos a reprobis: a falsis veros comprehendendo dicemus. Quid tamen citius agnoscimus si intermerata in memoriam preceptionis nostri verba signamus qui ait. Ex fructibus eorum cognoscetis eos.

Quæ autem strutionis nomine synagoga designatur: alas legis habuit: sed eodem in infimis repes nunc se a terra subleant. Idcirco herodium vero et accipitris antiqui patres expuniantur: quia ea que intelligendum perspicere valuerunt etiam vivendo volare. Quæ enim igitur strutionis simul est penne herodii et accipitris: quia synagoga vox prioris doctrinæ loquitur.

renuit: sed vivendo nesciunt. Unde et iudei synagoga populos de phariseis ac scribis veritas admonet dicens. Super cathedram moysi sedesit scribere et pharisei. o. q. d. v. f. vel opera vero eorum nolite facere.

Strutionis nomine gentilitas designatur: sicut conuersum se cum dominus pollicetur cum per prophetam diceret. Glorificabit me bestia agri. Idcirco et strutiones. Bestia namque agri. Idcirco et strutiones domini glorificabit cum fidem qui in illo est: ea que in hoc mundo dudum mæbunt diaboli fuerat gentilitas exaltat. Quæ et per malitiam diaconum nomine expozit: et propter hoc ipsum vocabulo strutionum vocat. Quia enim penas non potuit gentilitas: sed volare non potuit que et naturam rationis habuit: et actionem rationis ignoravit.

Strutionum nomine ipsa hypocritis designatur: unde bene contra peruersam mentem sub iudei spiritus per ysaiam dicitur. Erat cubile diaconum et pascua strutionum. Quid namque per diacones: nisi malicia. et quid strutionum nomine: nisi hypocritis designatur. Strutio quippe peccati volandi habet: sed visum volandi non habet: quia hypocritis cunctis intuitibus imaginem de sanctitatis insinuat: sed tenere vitam sanctitatis ignorat. In peruersa igitur mente exaltat: et strutio pascitur: quia laetitia malicia calide coeditur: et intuitu oculis simulato bonitatis antefertur.

Capitulum. VIII. De accipitre.

In scriptura sacra accipitris nomine: aliquando sanctus quilibet intelligitur.

Job. l.

Job. lxx.



Accipitris nomine sanctus dicitur signat. Vnde beatus Iob dicit: *Domine, ex ore tuo vocatus sum.* Et iterogatur cum dicitur: *Aliquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad austrum.* Quia per annos singulos penam veterem accipit nova nascitur. Et ciat ac sine intermissione plumescit pene nullus ignorat. Non autem hic illud plume tempus dicit quod in nido velatur: quia tunc nimis ad huc videlicet pullus ad austrum alas expandere non valet: sed illa annua pluma describitur que laxata veterem penam renouatur. Et quid dicitur: *meis accipitribus quo melius plumescere debeant munita accipitris loca requiruntur.* Agrestibus vero moris est: ut si ante austrum alas expandant: quatinus eorum membra ad laxandum penam veterem venti tepore concalescant. Et vero ventus deest alis contra radium solis expansis atque percussis: tepem sibi auram faciunt. Sicque aperitis poris vel veteres exsiliunt: vel noue succrescunt. Quid est ergo accipiter in austro plumescere: nisi quod vniuersus sancto tactus statu sancti spiritus conalescat: et vsum vetulie conuersationis abiecit: non ad hominis formam sumit. Quod paulus admonet dicens: *Expolietes vos veterem hominem cum actibus suis.* Et rursum licet is qui foris est noster homo corrumpitur: tamen is qui intus est renouatur de die in diem. Actus namque est: inueterata studia volose actionis amittere. Et noua

penam sumere: est mitis ac simplicem bene viuendo sensum tenere. Penam namque veteris conuersationis grauat: et pluma noue imitationis subleuat: ut ad volatum ratio lenior rem quod nouitorem reddat. Et bene accipit expandit alas suas ad austrum. Alas quippe nostras ad austrum expandere est: per aduentum sancti spiritus nostras confutendo cogitationes aperire: ut iam non lebeat defendendo nos regere: sed accusando publicare. Tunc ergo accipitur plumescit: cum alas suas ad austrum expandit: quia tunc se vniuersus quilibet virtutum penas induit cum sancto spiritui cogitationes suas confutendo subleuat. Qui enim veterem fatendo non detegit: noue vite opera minime producit. Qui nescit lugere quod grauat: non valet proferre quod subleuat. Ipsa namque compunctionis via poros cordis aperit: et pluma virtutum fundit. Longe se si diuine mens de pigra vetulitate dargunt: alacri nouitate iuuenescit. Dicitur ergo beatus Iob. *Aliquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad austrum.* Id est: inquit cultus electi tu intelligentiam consulit: ut si ante spiritum sancto cogitationum alas expandat: quatinus pondera vetulie conuersationis abiecat: et virtutum plumas in vsum noui volatus sumat. Et hinc videlicet colligitur quia vigilantiam sensus in semetipso ex se non habet qui hanc expecte se conferre alijs nequaquam valet.

Capitulum. X. De herodio.

In scriptura sacra herodius nomine electorum persona intelligitur.

Herodius nomine vel accipitris electorum persona intelligitur: unde ad beatum Iob a domino dicit: *Penam stricis simul est pe-*

ne herodius accipitris. Accipitris quippe et herodius parua sunt corpora sed penam doli: quod fulsa: idcirco cum celeritate transvolant quia eis parum inest quod grauat: multum quod leniat. Vnde ergo in herodio et accipitris electorum persona signatur: quia quod diu in hac vita sunt: sine quodulo cuiusculpe contagio esse non possunt. Quia cum eis parum inest quod dampnamur multum virtus bone actionis superpetit: quod illos in superum suscitabit herodius namque et accipitris bene concludit: firmiores sunt et ideo volantes aerem premere virtute sue soliditatem possunt: sic et electorum virtutes: sicut volantes ventos humani fauoris premunt.

Cap. XI. De miluo. In scriptura sacra milus nomine diabolus intelligitur.



Milus nomine diabolus signatur: quod a charia propheta testatur: *reco gnoscit in quo dicitur: Milus nomine diabolus: et leuaui oculos meos et vidi: et ecce due mulieres egredientes et spiritus in alas eas: et habebat alas quasi alas milui.* Quid enim in his duabus mulieribus accipimus: nisi duo principalia vicia superbia videlicet: et vanam gloriam: que impetrant: absque illa dubitatione coniuncta sunt. Que et in alis suis spiritum habere narrantur: quia in actibus suis fatigant voluntatem deserunt. Ipsum quoque spiritum appellat. De quo Salomon ait: *Si spiritus potestatem habebitis ascenderit super te: locum ne dimiseris.* Et de quo in euangelio dominus dicit: *Et cum inimicus*

duis spiritus exierit ab homine ambulat per loca arida et laqueosa. Spiritus ergo in alis earum est: quod superbia et inanis gloria. per omne quod agunt habent voluntati famulantur. Et habebant alas quasi alas milui: Milus semper nature fudet instidiam pulloz. Vnde ergo mulieres: res alas habet quasi alas milui: quia actiones earum diabolo proculdubio sunt similes qui instidiat semper per vitia paruulorum.

Cap. XII. De passere. In scriptura sacra passeris nomine chusius intelligitur.



Passer nomine chusius dicitur: quod a charia passer inuenit sibi domus: et tunc n. s. vbi. r. p. s. Quis enim alius passer: nisi redemptor noster: et qui per turtorem nisi sancta ecclesia exprimitur. Nam autem passer sibi inuenit domus: quia eternum celestis habitaculum redemptor noster intravit. Et turtur inuenit nidum: quia sancta ecclesia amoris conditoris affecta crebris gemitibus virtutis reuelat nidum sibi. I. pacatissimas fidei querat consilium: in quod effluunt filios quasi plumescens pullos quousque ad superna euolat carissos gremio calefactos fouet.

Cap. XIII. De culture. In scriptura sacra culture nomine chusius intelligitur.

Culture nomine redemptor noster intelligitur: sicut per beatum Iob de iudeorum prophetis dicit: *De mram ignorauit aures: nec fructus*

est oculos vulturis. Quis enim hoc loco avis nomine nisi ille signatur: qui corpus carnis & assumptis ascēdendo ad cethera libauit. Quia = pte quoq; et vulturis appellatione exprimitur. Vultur quippe vniuersal si faciens cadaver cōspicit: ad cū se cadaueris deponit. Et plerumq; sic in morte capitur diu ad mortuum animal de fumis venit. recte ergo mediator dei et hominum redemptor: noster vulturis appellatōne signatur: qui manens in altitudine diuinitatis sue quasi quodā volatu sublimi cadaver mortalitatis nostre cōspexit in infimis: et se se de celestib; ad ima submisit. ferri quippe propter nos homo dignatus est. Et cum mortuus animal perisset: mortem apud nos qui apud se erat immortalis inuenit. Sed huius vulturis oculus: fuit ipsa intentio nostre resurrectionis: quia ipse ad triduum mortuus ab eterna nos morte liberauit. Ille ergo peritus deorum populus mortalem vidit: sed quomodo morte sua: mortem nostrā destrueret minime attendit. Cōspexit quidem vulturem: sed oculos vulturis non asperxit: qui dū humilitatis etis visus: quibus nos ad alta subleuauit considerare non sinit: semitam auis ignorauit. Ideo enim p̄sare studuit: q; eius nos humilitas leuaret ad celestia et mortis eius intentio reformaret ad vitam. Semitam igitur ignorauit: autis nec intuitus est oculus vulturis quia et vidit eum quem in morte tenuit. videre noluit q̄ta vite non s̄re gloria de eius morte sequere tur.

Cap. XIII. De Musica.

In sacra scriptura musarum nomine: insolentes cuī re designantur.



Musae moientes perdunt suauitatem viuētes. Quia mirum sūp̄sue cogitationes que assidue in animo carnalia cogitant: et nascuntur et deficiunt eam suauitatem q̄ vnusquisq; intrinsecus per spiritum vnctus est perdit: quoniam integritas eius per se non permittuntur. Hinc est: q; egypti multitudine muscarum percussa legitur. Duo contra israeliticus populus custodiam sabbi accepit in munere. Quid enim in hac vita laboriosius quē terrenis desiderijs estuare: Aut qd hic quietis quē huius seculi nichil appetere. Populus ergo qui deū sequitur accepit sabbatum. i. requiem mentis: vt nullo in hac vita desiderio carnalium appetitu fatigetur. Egiptus vero que huius mundi speciem tenet muscos percutit. Musica enim nimis insolens et inquietum est animal: in qua quid aliud quē insolentes cure desideriorum carnalium designatur. Egiptus ergo muscas percutit: quia eorum corda qui terrenam vitam diligunt desiderio rerum suorum inquietudinebus feruntur: turbis cogitationum carnalium ad ima depessa sunt: vt ad deum intime desiderium non leuentur. Unde cuius mira op̄e pietatis ad cor veritas venit: per ab eo cogitatio = num carnalium est: eade et postico virtutum dona disponit. Quod bene nobis sacri euangelij hystoria inuit: in qua dum ad resuscitandam filiam principis si nō inuitat: domus

Capitulum primum. De Iumentis.

mus diceretur: protin' additur. Et cū electa esset turba intrauit et tenuit manum puellae et surrexit puella. Foras ergo turba eiecit vt puella susciteretur: quia si nō prius a se cretiorib; cordis expellitur impotuna secularium multitudine curarū anima que intrinsecus tacet mortua non resurgit. Nam dum se per inuiceras terrenorum desideriorum cogitationes pargit: ad consideratio nem sui nullatenus colligit.

Incipit liber tertius.

De iumentis.
De equo.
De asino.
De asina.
De camelo.
De animalibus.
De boue.
De vacca.
De vitula.
De tauro.
De vitulo.
De canibus.
De arietibus.
De onibus.
De agna.
De bestijs.
De leone.
De leena.
De tygride.
De pardo.
De lupo.
De onagro.
De onocentauris.
De rinocerote.
De vehemeth.
De serpentibus.
De orachone.
De colubis.
De regulo.
De vipera.
De aspidē.
De reptilibus.
De vermibus.
De tinea.
De cruca.



Cap. i.
ij.
iij.
iij.
v.
vi.
vii.
ix.
x.
xi.
xii.
xiii.
xiv.
xv.
xvi.
xvii.
xviii.
xix.
xx.
xxi.
xxii.
xxiii.
xxiiii.
xxv.

Iherusalem tendit. Saluator enim noster iumento sedens Iherusalem tendit. cum sancte ecclesie vniuersa litter presideret: et in sup̄e pacis de sidertum accendit Iumentum etiā sedens Iherusalem tendit: quando vniuersusq; fideles animam regēs videlicet iumentus suam: ad pacis intime visionem ducit.

Iumentum nomine quilibet sub disciplina positus designatur: sicut per psalmistā dicit. At iumentū suū apud ter ego sp̄ testi. i. Quāuis insensatus animalibus homo longe sit melior hoc tñ pleriq; homini non l̄ q; brutis animalibus licet. Quae enim ad altitudinem seruauerunt: eorum motus proculdubio nequaquā sub disciplina restringitur. Homo autem quod ad sequentem vitam ducitur. necesse est profecto vt in cunctis suis motibus sub disciplina dispositione re ligetur: et quasi domesticum animal locis vincum seruiat atq; ceteris dispositionib; restrictus viuat. Quia

Iumentum enim: sancta ecclesia vel fidelis anima designatur. vñ redemptor noster in tumēto sedens

vero implere curata q̄ desiderat p̄ ef
frenatā libertatē querit quid aliud
q̄ agresti aīali esse simul concupi
scitv̄ discipline hunc loca non tene
ant: sed audenter vagantur per illam
desiderio curat. Sape autē di
uina miseratione quos p̄dē in effre
nationem sillicite libertatis cōspicit
obiectio prosperē aduersitatis frā
git: quantum cluso dēat q̄ rep̄o
ba erectione tamuerant: vt in fla
gelli exp̄i mētis cōditiū quasi in
mēta domēstica preceptorum lo
ris mētis colla subiiciat: et vite p̄
sentis itinere ad mūtū presidentes p̄
gant. Quibus bene loīs ligatū se
nouerat qui vicitbar. Et iumentis
piscis. f. a. r. c. f. t. Unde et seuis
ille percutitudo agro perfride por
lupitatis ad domū fidei deducit: re
ctoris sui calcitrans punitus au die
bat. Durum est tibi contra stimulū
calcitrare.

Iumentorum nomie camales
homines designantur: sicut p̄
prophetā dicitur. Ego p̄ruet in
mēta in stercore suo. Jumenta ap
pe in stercore suo computrescere est
camales homines in fetore luxurie
vitā finire.

Iumentorum noīemē
tus vādū brute designat
tur: sicut p̄ prophetā
dicitur. Qui dat iumen
tis escam ipsorum: p. c. i. n. e. Jumen
ta quippe escam accipiunt: vnde sa
cie facture pabulo mentes vādū
brute fatiantur.

Iumentorum quoq̄ nomie:
seculi implicantes designat
vñ apud Moysen filiū ruben: q̄ gad
z bimidia tribus manasse mulas co
reos et iumenta presidentes vñ ex
tra iordanē ea que viderant campe
stria cōcupiscit: cōvertit. Et ex q̄
perculit dominus in aspectu filio
rum israel regionē vberitine et ad
pastum animalium: et non feruit: ut
habemus iumenta plurima. Ite re

murq̄ iumentis gratias coīam
te. vt oēs nobis famulus tuus eazim
possessionem nec facias nos transi
re iordanē. Qui igit iumenta plu
rima possidet iordanē transire resu
giunt: quā quos multa mundi ip̄i
camenta occupant habitationē cele
stis patrie non requirūt.

Iumentorum nomie sensu tar
diares itelligitur. sicut p̄ bea
tum Job dicitur. Interrogā iumē
ta et dabo tibi: et volatiliū celi et in
dicabunt tibi: loquere terre et respo
debit tibi: et narrabunt pisces ma
ris. Quid per iumēta nūsi sensu tar
diares: quid p̄ celi volatilia nūsi
ma atq̄ sublimia sapientes intelli
gere debent? De iumentis namq̄
est sensu pigritioribus scriptū ē. Nisi
ma habebunt in ea. Et q̄ subli
mia sapientes in verbis nostri re
des pro: euolant scriptum est. Ita vt
volucres ceti veniant et habitent in
ramis eius. Quid vero per terram
nūsi terrena sapientes accipimus. Cū
z primo hōi celestia deferentū dicitū
est: terra ea: in terra mēbis. Quid
per pisces maris nūsi curiosos hūi
seculi debemus accipere. De quib⁹
p̄ salmista ait. Ipsos maris q̄ per
ambulāti semitas eius. Qui in mē
bris rerum inquisitionibus quasi i
aditus fluctibus latent. Quid autē
cognat q̄ oīa h̄ man⁹ fecerit. ac
si apte dicit. Siue sensu tardiores
sue sublimia sapientes sue frenis a
crubus decitos: siue hūi mūdū in dī
tiorē occupatos regradas: cuieta hīc
creatores dñm desit fateri: z de p̄ate
eius cōcedit sententiā: quos sub ea cō
corēt non vtiat. Qd̄ et iust⁹ q̄s et
vniūdo loq̄b̄ in mūdū plerūq̄ de oīo
vel sola voce compellit fateri. fitq̄
vt mali aucto oīi omnium cuius ope
ibus resistunt aīstetione famu
lentur: quia quē impugnam mori
bus aīstetunt: creatore omnium
negare non possunt.

fo. vii

In scriptura sacra equi nomie:
aliquando lubrica vita prauoꝝ ali
quando dignitas temporis. aliq̄
hoc ipsum p̄sens seculi. aliq̄ p̄e
paratio recte intentionis. aliq̄
quibet sanctus p̄dicatoz: aliq̄
do electorum corp̄a designantur.



fo. xi

Equi nomie: lubrica vita prauoꝝ ali
quando dignitas temporis. aliq̄
hoc ipsum p̄sens seculi. aliq̄ p̄e
paratio recte intentionis. aliq̄
quibet sanctus p̄dicatoz: aliq̄
do electorum corp̄a designantur.

Equi nomie: dignitas tempo
ralis accipit Salomone ar
stente qui ait. Vide seruos in equis
et p̄ncipes ambulantes quasi ser
uos super terram. Omnis quippe
qui peccat seruus est peccati. Et ser
ui in equis sunt oīi peccatores p̄sen
tis vite dignitatis efferunt. Iq̄
eīpes vero quasi serui ambulāt: cui
multos dignitate virtutis plenos
nullus honoz erigit: sed summa h̄
aduersitas velut indignos deozis
premit. Hinc rursum dicit. Domi
tauerunt qui ascenderūt equos. Id
est in mortem anime mentis oīos
a veritatis luce clausit: q̄ in p̄sen
tis vite honore consiliunt.

Equi nomie hoc ipsum p̄e
sens seculum designantur: sicut
Jacob voce dicit. fiat dan coluber
in via cerasus in semita moꝝde
gnas equi vt cadat ascensoz et re
tro. Quid in testimonio quid equus
significet melius offendimus: si et
ea que circūstant paulo subtilē ex
ponamus. Nonnulli enim de tribu

dan venire antequā fertur: p̄o eo q̄
hoc loco dan et coluber asserunt: z
moꝝdens. Unde non immerito dñs
israeliticus populus terraz castro
rum partitione suscipit. p̄mū dan
ad aq̄ulo nem castametatus est: il
lum suū signans qui in corde suo vi
perat. Sed deo in monte testamen
ti. i. a. a. f. a. l. n. f. e. altimo. De quo
et per prophetā dicit. Dan au
ditus est fremitus equorum eius.
Qui non solum coluberis sed et ce
rasus vocat. Et crassa enī grece co
mūa dicuntur. Serpēs hīc comū
esse p̄hibet: per quē digne anteq̄
aduentus asserunt: quia contra fide
lium vitam cū moꝝu pestifere p̄e
dicationis armatur: et cōmibus po
testatis. Quid autē nesciat semē
tā angustioz emē esse q̄ viam. fit er
go dan coluber in via: quā in p̄ntia
vite latitū die eos ambulare p̄no
cat: quibus quasi parendo blandit.
Sed in via moꝝdet: quia eos quib⁹
libertatem tribuit erroris sui vene
no consumit. fit cerasus in semita.
quā quos fideles reperit. et sese ad
precepti celestis angustia timera cō
stringentes non solum nequitia cal
lide persuasione impetit: sed enā
terroze potestatis perimit: et in p̄e
cutoris angore post beneficia fidei
dulcedinis exerceat comūa potesta
tis. Quid in loco equus hūc mūdū
insinuat qui per elationem suam in
cursu labentū tepozum spumat. et
quia anteq̄ extrema mundi appe
hendere nititur: cerasus illic eq̄ vir
gulas moꝝdere perhibet. Angu
las quoque equi moꝝdere effert: ex
tra faciem seculi extollit in dignitab⁹
mundi. Qui retro cadere dī: et nō
in faciem: sicut saulius occidit mō
ratur. In facie enī cadere ē h̄ ac vi
ta: suū vñ quēq̄ culpas aggerit: et
q̄ penitēdo deslere. Recto vero q̄
nō videtur cadere est: ex hac vita re
d iij

pere decideret: ad quem supplicia
ducatur ignorare. Et q: iudea erro
ris sine laqueis capta: primo anti
xpini expectat bñ iacob eod loco re
pente in electorum voce conuersus ē
dicens. Salutare tuū expectabo dñe
Id est nō sicut infidelis antixp: sicut
eum qui in redēptionem nostrā vē
niū: est: verū credo fideliter xpni.

Eius note: preparatio recte
intentionis accipitur: sicut scriptū
est. Et quis paratus in die belli
dñs salutē tribuit. Id: contra tenta
tione q:libz se animi? pparat: nulli ad
tinet desup salubriter nō decertat.

Eius note: scilicet quilibz pte
cator accipitur. ppheta atre
stante q ait. Misisti in mare equos
tuos: turbantes aquas mētas. Quie
re q:pe aq iacuerunt: q: hñane mē
tes dñi sub vicioz suoz copel opo
te sunt. S: equis dei mare turbant
est: q: mētes sanctis predicatoribus
orine cor: q: pēssera securitatis tor
puit impulsu salutiferi timozis ex
pauit.

Eius nomine: electozū cor
pora designantur. vñ et Johā
nes apostolus in apocalipsi boi
num contemplatus ait. Et ererūt
qui sunt in celo sequebantur eum i
equis albis. Multitudine quip
pe sanctorum quem in hoc martyzi
bello fudauerat: recte exercitus vo
cat. Quid idcirco in equis albis fede
re referuntur: quia nimirum eoz
corpora et luce iusticie et castime
nie candore claruerunt.

Cap. III. De Asino.

In sacra scriptura asinorum
nomine. aliquando stultoz
pigrizia. aliquando luxuria. ali
quando simplicitas gentiliū.
aliquando quilibet fidelis ani
ma vel sancta ecclesia. aliquan
do is qui aliorum necessitates
suscitant. aliquando mala ve
sta. aliquando caro nostra desig
natur.



Sinor
nomie
stultoz
pigrizia
figura
natur:
sicut p
moyse
dicitur
Hō ar
bis in
boue et asino. Nesci diceret. s: asinus
sapientibus in predicatione non fo
cies: ne per eum qui implere rē non
valet: et illi qui puenat: et illi qui
prenalet obstitat.

In em asinorum appellacione
immoderata petulantium lu
xuria exprimitur: vñ ppheta testat
q ait. Quozum carnes sunt vt carnes
asinorum.

Asinorū note simplicitas gēti
lium designatur. Unde iheru
salem tendens: vñs asellum sedis
se perhibetur. Quid est em sedēdo
asinū iherusale: veniens: nisi gentili
tatis simplicitas corda possidendo ea
ad visionem pacis cognoit: et pila
dendo perducere. Unde rursus scri
ptum est. Cognoit bos possessōrē
suū: et asinū pcesse dñi sui. Quid
enim bos nisi iudaeus populi certat
iustus ceruicē tugum legis attri
uit. Et quis asinus nisi gentilis po
pulus: qui quilibet seductor: rep
perit: quasi brutus animal: et mila
rone renitēs quo voluit errore sub
strauit. Hos ergo possessōrē suū
et asinus pcesse dñi cognoit: quis
et hebraicus populus: qui quē cole
bat: sed ignorabat: repperit: et gētili
tas legis pabulū q nō habebat ac
cepit. **C**phoresi quoz per asinum
quibet fidelis anima vel sancta
ecclesia designat. Cū redēp
tor noster i asello sedens hñm tē
dit. Quare i capitulo de Summis.

Asinū nominans qui aliorum
necessitates suscipiant designa

tur: sicut per beatus Job de hereti
cis dicitur. Asini pupilloz abege
runt. Quid em per pupillos accipi
mus: nisi electos dei in memis ten
ritudine positos q magna fidei gra
tia nutriuntur: et patris sui iam po
se mortui faciem nec dūm vider. Et
sunt pleriq: i ecclesia qui quosdā cō
spiciunt celestia appetere: frena oīa
despectui habere: et quē ipsi i hu
tū mundi laboribus insudēt. eos
tamē quos ad celestia aduolare con
spiciunt: de rebus quas in hoc mun
do possidēt huius vite aditu totum
fertur. Et quus ipsi agere spālia ne
queant: ad summa tū tenduntibus
sublimitia ministrant. Porro et eni
asinus onera hominum solet. Quia
si ergo quidam asinus electorum ē
qui frenis rebus deseruiens de por
tat onera vñbus hominū. Et sepe
cū heretica quēlibet talē a scē eccle
sie gremio auertunt qsi pupillos as
niū abigūt: q: hñc ad pñcia suā p
trahūt: multatō bonoz repellūt.

Asinū nomine: mala ve
sta designatur: sicut per
Moyse dicit. Id asino
genita asini mutabis
ea. Per asinum quippe immundi
cia. per oīa vero immocētia designa
tur. Asini ergo p mogētia oue mu
tare cōmuniū de vite pmozdia in
timocētia simplicitate conuertere:
et vt postq illa peccator egit: q vt
immunda domus respuit: ea iam
agēdo. pferat q de sacrificio iponāt.

Asinū note: caro nostra
designatur. sicut libro
iudicum dicitur. Asa
sua caleph fedes super
asinum suspirauit. Et ut dixi pat ē
Quid habes. At illa rēspōdit. Ma
michi benedictio: et terra am
trahē et arentem dedit michi iunge
i triguam. Dedit ei pater triguam
superius et triguū inferius. Quid
per asinū: nisi corpus nostrū accipi
mus. Asa aut super asinū sedet: cū

irrationabilis carnis sue moribus
iam alā pēssidet. Quid suspirās a pa
tre terram. Irrigam petiti: quia a
creatore nostro cum magno gemitu
querenda est lachrymar gratia.
Sunt namq nonnulli qui tā i dono
perceperunt libere pro iusticia cloq
oppellōs tueri indigentibus: post
sella tribuere ardorem fidei habere
sed adhuc lachrymarum gratiā nō
habent. Idij nimirum terras austrā
lem et arentē hñcis adhuc irrigua
indigent: quia in bonis operibus
posuit quibus magni atq feruētes
sunt opz nimis vt aut timore sup
plicij aut amore regni celestis: ma
la etiā que antea perpetrarūt de
plorent. Sed q: duo sunt compun
ctionis genera. q: dñi videlicet sitit
ens anima pñius timore opungitur
post amore dedit ei pater suus irri
guū superius: et i. i. Irriguum q
pe superius accipit anima: cū se i
lachrymis regni celestis desiderio
affligit. Irriguum vero inferius ac
cipit: cū inferni supplicia flendo pti
metat. Et pñ q:libz iustis ac post
irriguum superius datur: sed quia
compunctio amoris dignitate pñit
net: necesse fuit vt prius irriguū su
perius: et post irriguū inferius cō
memorari debuisset. Quid autem
vt dixi in compunctiois genera sunt:
quia prius timore anima cōpungit
tur post amore. Idus enim se i
lachrymis afficit: quia dum malo zū
suozum recollit pro his perpeti sup
plicia eterna pertimetat. At vero:
cū longa meroris anxietudine fue
rit formido: sūptia: qdā tā de pluri
pñoe venie securitas et nascit i amo
re celestij gaudioz aim iustiamat q
pñiebat ne duceret ad supplicium
postmodū flere amarissime incipit qz
differat a regno. Sicq: fit vt pfecta
opñctio formidinis: tradat aim cō
pñctum dilectionis.

Cap. IIII. De Asigna.

C In scriptura sacra asinum no

pati condescendendo nouerimus.

Capitulum. VI. De Animalibus.
In scriptura sacra animalium nomina aliquando sancti euangeliste: aliquando iusti aliquando simplices in sancta ecclesia aliquando cogitationes aliquando iusti a terra suspensae aliquando irrationabiles anime motus.

Animalium nomine sancti euangeliste designantur sicut per ezechielem dicitur. Et i medio eius similitudo quatuor animalium. Quid enim per quatuor animalia nisi quatuor euangeliste signatur.

Animalium nomine iusti designantur sicut per ezechielem dicitur. Et audiuit vocem alare animalium percutientium altera ad alteram. Quid namque alas animalium nisi virtutes debemus sentire sanctorum: qui dum terrena despiciunt ad celestia volando subleuantur. Sed volantia animalia: alio suis se vestimentis ferunt: quia sanctorum mentes in eo quod superna appetunt considerant unicum alterius virtutibus exaltantur. Alia enim sua me percutit: qui exemplo sanctitatis propter me ad melius accendit. Et alia mea vicinis animal fertor: si aliquando opus boni quod mutetur ostendit.

Animalium nomine simplices in sancta ecclesia designantur sicut de eadem sancta ecclesia per psalmistam dicitur. Animalia tua habitabunt in ea. Quia videlicet simplicem quies in sancta habet ecclesia.

Animalium nomine cogitationes aliquando a terra suspensae adhuc terrene mercedis premia requirentes designantur sicut per ezechielem dicitur. Et ingressus vidi: ecce omnis similitudo reptilium et animalium abhominatio.

In reptilibus quippe cogitationes omnino terrene signantur. in animalibus vero tam quidem aliquantulum a terra suspensae: sed adhuc terrene mercedis premia requirentes. Nam reptilia toto ex corpore terre inherant: animalia autem venire a terra suspensa sunt appetitu tam gule ad terram tempore inclinantur. Reptilia itaque sunt inter parietem: quando cogitationes voluntur in mente: quae a terrenis desiderijs nunquam leuantur. Animalia quoque sunt intra parietem quando et si quae iam iusta si qua honesta cogitantur: appendens tamen lucris temporalibus honoribusque deferuntur: ut per semetipsa quod quasi a terra suspensa sunt: sed adhuc per ambitum quasi gule de siderium sese ad ima submittantur.

Animalium nomine irrationabiles anime motus designantur: unde filij ruben et gad et omnia tribus manas se introducent filij israel in terram reprobis sionis ad campestra redeunt: quia ab altis cacuminibus montium quasi ab ipsis celestium delabuntur: ut extra promissionis terram beata animalia mittantur: quia ad pascua duntaxat irrationabiles anime motus elaborant: quia eterne lucis quantitas claritas nesciunt: quia transitoris occupationibus exerceantur: et dum de terrenis rebus superbiunt celestis sui luminis aditum claudunt.

Capitulum. VII. De Boue.

In sacra scriptura bouis nomine aliquando iudicium populi: aliquando luxuriosum dementia: aliquando labor prolixior: aliquando sapientia: aliquando doctum mansuetudo: aliquando diaboli: aliquando bona operatio.



Cognouit boues possessorem suum et asinus presepem domini. Requirit in capitulo de Asino.

Bouis autem bouis nomine per comparationem luxuriosorum dementia designatur. Salomon idcirco qui cum male suadentis mulieris petulantiam permississet: adiungit Statimque sequitur eam quasi bos ductus ad victimam.

Bouis nomine labor predicationis exprimitur: sicut legis verba testantur: quibus dicitur. Non obturbabis os boni trituranti. Ac si aperte diceret. Predicatorum verbi ab stipendio: suum suorum peremptione non phibeamus.

Bovis autem bouis nomine sapientia exprimitur: sicut scriptum est. Non tanges bouem et asinum. Id est sapientem cum stulto in predicatione non sociabis.

Bovis nomine doctus mansuetudo designatur: sicut scriptum est: quia iuratis templi iter coronas et plectas boues et leones ac che rubin et sculpta sunt. Corone prope signum sunt victorie. Plectae autem concordie et unitate signantur. Et he rubin vero plenitudo scientie dicitur. Propter boues quoque mansuetudo: per leones vero: feruor accipitur. Sa cerdotes ergo atque doctores inter coronas et plectas. Inter fortitudinem boni operis quod ad victoriam currunt et caritatis concordia: quia alevia. Non discrepat per boues leones atque cherubim designari: sicut et plenitudo

dine scientie quam habet necesse est: ut et bouem mansuetudinem teneat et feruorem leonem: quoniam disciplina quam perdat et ex toto zelo accensum sunt: et per paterna dulcedine tranquillitatem.

Bouis nomine diaboli dementia designatur: sicut per ysaiam dicitur. Leo sicut bos comedit paleas. Et sicut de eodem voce dominica ad beatum Job dicitur. Fenum sicut bos comedit. Quid enim leonis nomine nisi diabolus: qui palearum vel feni nomine nisi carnalium vitam signatur. Sed quid est quod in comestione palearum vel feni diabolus non equos sed boues coparatur. Hic autem citius agnoscamus sine virgibus animalibus: quae sunt matrimonij distantia perpendamus. Et quod namque fenum quilibet fordidum comedere aqua vero non nisi mundam bibunt.

Boues autem aqua quilibet fordidam bibunt: sed feno non nisi mundo vescuntur. Quid est ergo quod boui mundo pabulo vescitur: diabolus coparatur: nisi hoc quod de ipsa per prophetam alius dicit. Ego eius electus. Neque enim eos se gaudet rapere: quia peritus ac fordidus actionum: impletos iustis secum respicit voluntarie tacere. Fenu quoque sicut bos comedere appetit: quod suggestio sine de coterere mundam vitam palam querit.

Bouis nomine bona operatio designatur: sicut per moysen dicitur. Non arabis i primogenito bouis. Quid enim per primogenitum bouis nisi bona operatio accipitur. Per primogenitum autem bouis intelligimus iustitiam etiam primam ipsa bona operatio: quoniam ardua non est: quod cum prima sit et laboriosa vel iustitiam nre et bona nobis adhuc a predicatione cessantibus. Per yomer le guenire. perendere non audet terra cordis alient. Quoad dicitur. Eius iustitiam sumus. coterere nos inter nos inmet ipsos debemus: ne dum tenera bona amittimus amittamus: quod et arbuta plantata si prius in terra radicata